

Obsah

II *Nelegislativní akty*

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

- ★ Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 25
– Jednotná ustanovení o schvalování opěrek hlavy, bez ohledu na to, zda jsou součástí sedadla 1

- ★ Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 26
– Jednotná ustanovení o schvalování vozidel z hlediska jejich vnějších výčnělků 27

Cena: 3 EUR

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost je zapotřebí ověřit v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 25 – Jednotná ustanovení o schvalování opěrek hlavy, bez ohledu na to, zda jsou součástí sedadla

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

sérii změn 04 – datum vstupu v platnost: 15. ledna 1997

opravu 2 k revizi 1 tohoto předpisu – datum vstupu v platnost: 12. listopadu 2008

OBSAH

PŘEDPIS

1. Rozsah použití
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Označení
5. Schválení
6. Obecné požadavky
7. Zkoušky
8. Shoda výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Změny a rozšíření schválení typu opěrky hlavy
11. Návod
12. Definitivní ukončení výroby
13. Přejícná ustanovení
14. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy správních orgánů

PŘÍLOHY

- Příloha 1 – Oznámení o udělení schválení, rozšíření schválení, odmítnutí schválení nebo odnětí schválení typu opěrky hlavy nebo o definitivním ukončení výroby typu opěrky hlavy, bez ohledu na to, zda je součástí sedadla podle předpisu č. 25.
- Příloha 2 – Uspořádání značek schválení typu
- Příloha 3 – Postup stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu míst k sezení v motorových vozidlech

Příloha 4 – Stanovení výšky a šířky opěrky hlavy

Příloha 5 – Znázornění zakreslovaných čar a měření prováděných při zkoušce

Příloha 6 – Postup zkoušky k ověření pohlcování energie

Příloha 7 – Stanovení rozměru „A“ mezer opěrky hlavy

1. ROZSAH POUŽITÍ

1.1 Toto nařízení se vztahuje na opěrky hlavy odpovídající některému z typů definovaných v bodu 2.2 ⁽¹⁾.

1.1.1 Nevztahuje se na opěrky hlavy, které jsou případně upevněny na skládacích sedadlech nebo na sedadlech směřujících do stran nebo dozadu.

1.1.2 Vztahuje se i na opěradla sedadel, pokud jsou konstruována tak, aby působila i jako opěrky hlavy definované v bodu 2.2.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto nařízení:

2.1 „typem vozidla“ se rozumí kategorie vozidla s vlastním pohonem, která se neliší v těchto podstatných aspektech:

2.1.1 obrysy a vnitřní rozměry karoserie tvořící prostor pro cestující,

2.1.2 typy a rozměry sedadel,

2.1.3 typy a rozměry montážního uzpůsobení opěrek hlavy a příslušných částí konstrukce vozidla v případě, kdy jsou opěrky hlavy přímo upevněny ke konstrukci vozidla,

2.2 „opěrkou hlavy“ se rozumí zařízení, jehož účelem je omezit pohyb hlavy dospělého cestujícího dozadu vzhledem k jeho trupu, aby se snížilo nebezpečí zranění krčních obratlů tohoto cestujícího v případě nehody,

2.2.1 „opěrkou hlavy, která je nedílnou součástí sedadla“, se rozumí opěrka hlavy, kterou tvoří horní část opěradla sedadla. Tato definice platí pro opěrky hlavy, které odpovídají definici v bodech 2.2.2 a 2.2.3, které ale lze oddělit od sedadla nebo konstrukce vozidla jen pomocí nástrojů nebo po částečném nebo úplném odstranění čalounění sedadla,

2.2.2 „odnímatelnou opěrkou hlavy“ se rozumí opěrka hlavy, již lze oddělit od sedadla, určená k umístění a pevnému uchycení ke konstrukci opěradla sedadla,

2.2.3 „opěrkou hlavy, která není nedílnou součástí sedadla“, se rozumí opěrka hlavy, kterou tvoří samostatná součást sedadla, určená k umístění, případně pevnému uchycení ke konstrukci vozidla,

2.3 „typem sedadla“ se rozumí sedadla, která se neliší svými rozměry, nosnou konstrukcí ani čalouněním, mohou se však lišit povrchovou úpravou nebo barvou,

2.4 „typem opěrky hlavy“ se rozumí opěrky hlavy, které se neliší svými rozměry, nosnou konstrukcí ani čalouněním, mohou se však lišit povrchovou úpravou, barvou nebo potahem,

⁽¹⁾ Ustanovení tohoto nařízení neplatí pro opěrky hlavy pro vozidla kategorie M₁, které splňují ustanovení nařízení č. 17.

- 2.5 „vztažným bodem“ sedadla („bod H“) (viz příloha 3 tohoto nařízení) se rozumí pomyslná čára odpovídající teoretické ose rotace mezi dolní končetinou a trupem lidského těla, zastoupeného figurínou, ve svislé rovině podélné vůči sedadlu,
- 2.6 „vztažnou přímkou“ se rozumí přímka, která buď na figuríně o hmotnosti a rozměrech, které nepřekračují 50 % dospělé mužské populace, nebo na figuríně identických vlastností prochází kloubem spojujícím stehenní část s pánví a kloubem spojujícím krk s hrudníkem. Na figuríně podle přílohy 3 tohoto nařízení je při určování bodu H sedadla vztažnou přímkou přímka znázorněná na obrázku 1 v dodatku k uvedené příloze,
- 2.7 „přímkou hlavy“ se rozumí přímka, která prochází těžištěm hlavy a kloubem spojujícím krk s hrudníkem. Je-li hlava v klidové poloze, leží přímka hlavy v prodloužení vztažné přímky,
- 2.8 „skládacím sedadlem“ se rozumí pomocné sedadlo určené pro příležitostné použití, které je obvykle složené,
- 2.9 „seřizovacím zařízením“ se rozumí zařízení, kterým lze sedadlo nebo jeho části nastavit do pozice, která vyhovuje morfologii sedícího.

Toto zařízení může zvláště umožňovat:

- 2.9.1 podélný pohyb,
- 2.9.2 svislý pohyb,
- 2.9.3 úhlový pohyb,
- 2.10 „posuvným zařízením“ se rozumí zařízení, s jehož pomocí lze sedadlo nebo některou jeho část posunout nebo otočit bez pevné přechodné pozice, aby bylo možno zajistit přístup do prostoru za tímto sedadlem.

3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ

- 3.1 Žádost o schválení podává vlastník obchodního názvu nebo značky sedadla či opěrky hlavy nebo jeho řádně pověřený zástupce.
- 3.2 K žádosti je nutno přiložit ve třech vyhotoveních tyto doklady:
- 3.2.1 podrobný popis opěrky hlavy, uvádějící zejména druh materiálu (materiálů) čalounění a popřípadě polohu a vlastnosti nosných a upevňovacích prvků pro typ (typy) sedadel, pro který se žádá o schválení typu opěrky hlavy,
- 3.2.2 je-li opěrka hlavy „odnímatelná“ (viz definice v bodu 2.2.2):
- 3.2.2.1 podrobný popis typu (typů) sedadel, pro který se žádá o schválení typu opěrky hlavy,
- 3.2.2.2 podrobné údaje o typu (typech) vozidla, do kterého mají být montována sedadla uvedená v bodu 3.2.2.1.
- 3.2.3 Jedná-li se o opěrku hlavy, která není nedílnou součástí sedadla (viz definice v bodu 2.2.3):
- 3.2.3.1 podrobný popis oblasti konstrukce, k níž má být opěrka hlavy namontována,
- 3.2.3.2 podrobnosti o typu vozidla, do něhož mají být opěrky hlavy namontovány,

- 3.2.3.3 rozměrové výkresy charakteristických částí konstrukce a opěrky hlavy; na výkresu musí být uvedeno místo, kde bude umístěno schvalovací číslo ve vztahu ke kružnici schvalovací značky,
- 3.2.4 rozměrové výkresy charakteristických částí sedadla a opěrky hlavy; na výkresu musí být uvedeno místo, kde bude umístěno schvalovací číslo ve vztahu ke kružnici schvalovací značky.
- 3.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu se předloží:
- 3.3.1 je-li opěrka hlavy nedílnou součástí sedadla (viz definice v bodu 2.2.1), čtyři kompletní sedadla.
- 3.3.2 jedná-li se o „odnímatelnou“ opěrku hlavy (viz definice v bodu 2.2.2):
- 3.3.2.1 dvě sedadla každého typu, na který má být opěrka hlavy namontována,
- 3.3.2.2 4 + 2N opěrek hlavy, kde N je počet typů sedadla, na které má být opěrka hlavy namontována.
- 3.3.3 jedná-li se o opěrku hlavy, která není nedílnou součástí sedadla (viz definice v bodu 2.2.3), tři opěrky hlavy a příslušná část konstrukce vozidla nebo úplné vozidlo.
- 3.4 Technická zkušebna provádějící zkoušky pro schválení typu je oprávněna požadovat:
- 3.4.1 aby jí byly předloženy konkrétní části nebo konkrétní vzorky použitého materiálu, případně
- 3.4.2 aby jí byl předložen typ nebo typy vozidel v souladu s bodem 3.2.2.2.
4. OZNAČENÍ
- 4.1 Zařízení předložená ke schválení typu musí:
- 4.1.1 být zřetelně a nesmazatelně označena obchodním názvem nebo značkou žadatele o schválení typu,
- 4.1.2 poskytnout na místě označeném na výkresech v souladu s body 3.2.3.3 nebo 3.2.4 odpovídající prostor pro schvalovací značku.
- 4.2 Je-li opěrka hlavy nedílnou součástí sedadla nebo jedná-li se o „odnímatelnou“ opěrku (viz definice v bodech 2.2.1 a 2.2.2), označení v souladu s body 4.1.1 a 4.1.2 lze reprodukovat na štítku, který bude umístěn na místě uvedeném ve výkresech v souladu s bodem 3.2.4.
5. SCHVÁLENÍ
- 5.1 Pokud typ opěrky hlavy předložený ke schválení v souladu s tímto nařízením splňuje požadavky bodu 6 a 7, bude tento typ opěrky hlavy schválen.
- 5.2 Každému schválenému typu se přiřadí schvalovací číslo. Jeho první dvě číslice (v současnosti to je dvojčíslí 03, které označuje změnovou řadu 03, která vstoupila v platnost dne 20. listopadu 1989) označují změnovou řadu včetně nejnovějších technických změn nařízení v době udělení schválení. Tatáž smluvní strana nesmí přidělit schvalovací číslo jinému typu opěrky hlavy.
- 5.3 Oznámení o schválení nebo o rozšíření nebo o odmítnutí schválení nějakého typu opěrky hlavy v souladu s tímto nařízením musí být sděleno stranám dohody z roku 1958, kterou se uplatňuje toto nařízení, prostřednictvím formuláře oznámení v souladu se vzorem uvedeným v příloze 1 tohoto nařízení.

- 5.4 Na každé opěrce hlavy, jak jsou definovány v souladu s body 2.2.1, 2.2.2 a 2.2.3, schválené podle tohoto nařízení, bez ohledu na to, zda jsou nedílnou součástí sedadla, musí být upevněna mezinárodní schvalovací značka sestávající z:
- 5.4.1 písmene E v kružnici a rozlišovacího čísla země, kde bylo vozidlo schváleno ⁽¹⁾,
- 5.4.2 schvalovacího čísla, a
- 5.4.3 v případě opěrky hlavy, která je součástí opěradla sedadla, čísla tohoto nařízení před schvalovacím číslem, písmene R a pomlčky.
- 5.5 Schvalovací značka je umístěna v souladu s bodem 4.1.2.
- 5.6 Schvalovací značka musí být zřetelně čitelná a nesmazatelná.
- 5.7 V příloze 2 tohoto nařízení jsou uvedeny příklady uspořádání schvalovacích značek.
6. OBECNÉ POŽADAVKY
- 6.1 Přítomnost opěrky hlavy ve vozidle nesmí být dodatečnou příčinou nebezpečí pro cestující ve vozidle. Zvláště nesmí v jakékoliv poloze používání vytvářet nebezpečí svou drsností nebo ostrými hranami, které by mohly zvýšit riziko nebo vážnost poranění cestujících. Části opěrky hlavy, které jsou umístěny v oblasti nárazu, musí být schopny pohlcovat energii způsobem popsaným v příloze 6 tohoto nařízení.
- 6.1.1 Oblast nárazu po stranách ohraničují dvě svislé podélné roviny, po jedné na každé straně uvažovaného sedadla ve vzdálenosti 70 mm od roviny souměrnosti dotyčného sedadla.
- 6.1.2 Oblast nárazu je výškově ohraničena částí opěrky hlavy, která se nachází nad rovinou kolmou k vztáznému průměru R a je vzdálena 635 mm od bodu H.
- 6.1.3 Odchylně od výše uvedených ustanovení se požadavek na pohlcení energie nevztahuje na zadní stranu opěrek hlavy u sedadel, za nimiž již žádná další sedadla nejsou.
- 6.2 Části předních a zadních ploch opěrky hlavy, kromě zadních ploch opěrek hlavy, které mají být použity u sedadel, za nimiž již žádná další sedadla nejsou, které se nacházejí vně výše zmíněných svislých podélných rovin, musí být čalouněny tak, aby se zabránilo jakémukoliv přímému styku hlavy se součástmi nosné konstrukce, která musí mít tam, kde přichází v úvahu dotyk s kulovou hlavicí o průměru 165 mm, poloměr zakřivení nejméně 5 mm.

Tyto součásti mohou být též považovány za uspokojivé, pokud projdou zkouškou pohlcování energie popsanou s přílohou 6 tohoto nařízení. Pokud jsou výše uvedené části opěrky hlavy a jejich podpůrná konstrukce pokryty materiálem, který je měkčí než stupeň tvrdosti 50 Shore (A), požadavky tohoto bodu, s výjimkou požadavků týkajících se pohlcování energie v souladu s přílohou 6 tohoto nařízení, se vztahují jen na tuhé části.

⁽¹⁾ 1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 5 pro Švédsko, 6 pro Belgie, 7 pro Maďarsko, 8 pro Českou republiku, 9 pro Španělsko, 10 pro Jugoslávii, 11 pro Spojené království, 12 pro Rakousko, 13 pro Lucembursko, 14 pro Švýcarsko, 15 (neobsazené), 16 pro Norsko, 17 pro Finsko, 18 pro Dánsko, 19 pro Rumunsko, 20 pro Polsko, 21 pro Portugalsko, 22 pro Ruskou federaci, 23 pro Řecko, 24 (neobsazené), 25 (neobsazené), 26 pro Slovinsko a 27 pro Slovensko. Dalším státům se přidělí následná čísla chronologicky v pořadí, ve kterém budou ratifikovat Dohodu o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla a pro zařízení a části, které lze montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách vzájemného uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel, nebo v němž budou k této Dohodě přistupovat. Takto přidělená čísla sdělí smluvním stranám dohody generální tajemník Organizace spojených národů.

- 6.3 Opěrka hlavy musí být uchycena k sedadlu, případně ke konstrukci vozidla takovým způsobem, aby v důsledku tlaku vyvolaného hlavou při zkoušce nevyčnívala z čalounění opěrky hlavy, z uchycení ani z opěradla sedadla žádná tuhá nebo nebezpečná část.
- 6.4 Výška opěrky hlavy, měřená v souladu s požadavky bodu 7.2 níže, musí splňovat následující požadavky:
- 6.4.1 Výška opěrek hlavy se měří v souladu s ustanovením bodu 7.2.
- 6.4.2 Není-li opěrka hlavy výškově seřiditelná, její výška musí činit na předních sedadlech nejméně 800 mm a na ostatních sedadlech nejméně 750 mm.
- 6.4.3 Pokud je opěrka hlavy výškově seřiditelná:
- 6.4.3.1 její výška musí činit na předních sedadlech nejméně 800 mm a na ostatních sedadlech nejméně 750 mm; tato hodnota musí být naměřena v poloze mezi nejvyšším a nejnižším bodem, na který lze opěrku seřídít,
- 6.4.3.2 nesmí být k dispozici žádná „uživatelská poloha“ ve výšce nižší než 750 mm,
- 6.4.3.3 u jiných než předních sedadel je možno opěrky hlavy umístit tak, aby se nacházely níže než 750 mm, pokud je cestujícímu jasně zřejmé, že tato poloha není určena k použití opěrky hlavy,
- 6.4.3.4 u předních sedadel mohou být opěrky hlavy uspořádány tak, že je lze automaticky seřídít na výšku nižší než 750 mm, jestliže sedadlo není používáno, pokud se automaticky vrátí do uživatelské polohy, je-li sedadlo používáno.
- 6.4.4 Rozměry uvedené v bodech 6.4.2 a 6.4.3.1 mohou činit méně než 800 mm na předních sedadlech a 750 mm na jiných sedadlech, aby byla zachována odpovídající vzdálenost mezi opěrkou hlavy a vnitřním povrchem střechy, oken nebo jiné části konstrukce vozidla; tato vzdálenost ale nesmí přesáhnout 25 mm. U sedadel vybavených zařízeními pro posuv, případně seřízení, se tato podmínka vztahuje na všechny polohy sedadla. Mimo to nesmí být odchýlně od bodu 6.4.3.2 k dispozici žádná „uživatelská poloha“ ve výšce nižší než 700 mm.
- 6.4.5 Odchýlně od požadavků na výšku v souladu s body 6.4.2 a 6.4.3.1 musí být výška jakékoli opěrky hlavy určené k použití na prostředních zadních sedadlech nebo místech k sezení nejméně 700 mm.
- 6.5 Výška zařízení, o které se opírá hlava, měřeno v souladu s ustanovením bodu 7.2, musí být v případě výškově seřiditelné opěrky hlavy nejméně 100 mm.
- 6.6 Není-li zařízení výškově seřiditelné, nesmí být mezera mezi opěradlem sedadla a opěrkou hlavy větší než 60 mm.
- 6.6.1 Je-li opěrka hlavy výškově seřiditelná, nesmí být tato mezera u opěrky hlavy v dolní poloze větší než 25 mm od vrcholu opěradla sedadla.

- 6.6.2 V případě opěrky hlavy, která není výškově seřiditelná, se hodnotí tato oblast:
- 6.6.2.1 nad rovinou kolmou k vztažné přímce ve vzdálenosti 540 mm od bodu R, a
- 6.6.2.2 mezi dvěma svislými podélnými rovinami procházejícími ve vzdálenosti 85 mm na obou stranách vztažné přímk.
- V této oblasti je povoleno umístit jednu nebo několik mezer, které bez ohledu na tvar vykazují podle měření v souladu s bodem 7.5 vzdálenost „a“ o hodnotě vyšší než 60 mm, pokud po provedení dodatečné zkoušky v souladu s bodem 7.4.3.4 jsou stále dodržovány požadavky v souladu s bodem 7.4.3.6.
- 6.6.3 Je-li opěrka hlavy výškově seřiditelná, je povoleno umístit jednu nebo několik mezer, které bez ohledu na tvar vykazují podle měření v souladu s bodem 7.5 vzdálenost „a“ o hodnotě vyšší než 60 mm na straně zařízení, která slouží jako opěrka hlavy, pokud po provedení dodatečné zkoušky v souladu s bodem 7.4.3.4 jsou stále dodržovány požadavky v souladu s bodem 7.4.3.6.
- 6.7 Šířka opěrky hlavy musí být taková, aby poskytovala vhodnou oporu hlavy normálně sedící osoby. V rovině měření šířky podle bodu 7.3 musí opěrka hlavy zaujímat oblast sahající nejméně 85 mm na každou stranu od roviny souměrnosti sedadla, pro které je opěrka hlavy určena; tato vzdálenost se měří podle bodu 7.3.
- 6.8 Opěrka hlavy a její uchycení musí být takové, aby maximální posun hlavy směrem dozadu, který dovoluje opěrka hlavy a který se měří statickým postupem podle bodu 7.4, byl menší než 102 mm.
- 6.9 Opěrka hlavy a její uchycení musí být dostatečně pevné, aby bez porušení odolaly zatížení podle bodu 7.4.3.7.
- 6.10 Je-li opěrka hlavy výškově seřiditelná, nesmí mimo oblast nastavení dojít bez záměrné činnosti uživatele ke změně nejvyšší povolené výšky pro použití.
7. ZKOUŠKY
- 7.1 Ověření vztažného bodu sedadla (bod H), jehož je opěrka hlavy nedílnou součástí.
Tento bod se ověřuje podle požadavků přílohy 3 tohoto nařízení.
- 7.2 Stanovení výšky opěrky hlavy
- 7.2.1 Všechny čáry se prokládají rovinou souměrnosti uvažovaného sedadla a obrys opěrky hlavy a opěradla sedadla je určen průsečnicí této roviny a sedadla (viz obrázek 1 přílohy 4 tohoto nařízení).
- 7.2.2 Figurína o hmotnosti a rozměrech, které nepřekračují 50 % dospělé mužské populace, nebo figurína podle přílohy 3 tohoto nařízení se umístí v obvyklé poloze na sedadlo. Je-li opěradlo sedadla sklopné, zajistí se v poloze odpovídající sklonu vztažné přímk trupu figuríny směrem dozadu co nejbližší úhlu 25° od svislice.
- 7.2.3 Do roviny uvedené v bodu 7.2.1 se u uvažovaného sedadla promítne vztažná přímka figuríny podle přílohy 3. Kolmo ke vztažné přímce se vede tečna S k vrcholu opěrky hlavy.
- 7.2.4 Vzdálenost h od bodu H k tečně S je výškou ve smyslu bodu 6.4.

- 7.3 Stanovení šířky opěrky hlavy (viz obrázek 2 přílohy 4 tohoto nařízení)
- 7.3.1 Rovina S_1 , která je kolmá k vztažné přímce a leží 65 mm pod tečnou S podle bodu 7.2.3, definuje řez opěrkou hlavy, ohraničený obrysem C. Do roviny S_1 se zakreslí směr tečen k obrysu C, které představují průsečnice svislých rovin (P a P') rovnoběžných s rovinou souměrnosti uvažovaného sedadla s rovinou S_1 .
- 7.3.2 Šířkou opěrky hlavy ve smyslu bodu 6.7 je vzdálenost L mezi průměty rovin P a P' v rovině S_1 .
- 7.3.3 V případě potřeby se šířka opěrky hlavy rovněž stanoví ve vzdálenosti 635 mm nad vztažným bodem místa k sedění, přičemž se tato vzdálenost měří podél vztažné přímky.
- 7.4 Stanovení účinnosti zařízení
- 7.4.1 Účinnost opěrky hlavy se ověřuje níže uvedenou statickou zkouškou.
- 7.4.2 Příprava zkoušky.
- 7.4.2.1 Není-li opěrka hlavy nedílnou částí sedadla, nastaví se do nejvyšší polohy.
- 7.4.2.2 V případě lavicového sedadla, kde je opěrný rám nebo jeho část (včetně rámu opěrek hlavy) společný pro více míst k sezení, se zkouška provede současně pro všechna místa k sezení.
- 7.4.2.3 Pokud je sedadlo nebo opěradlo sedadla seřiditelné vůči opěrce hlavy namontované na svislou konstrukci vozidla, musí být nastaveno do nejméně příhodné pozice vzhledem k technickému použití.
- 7.4.3 Zkoušení
- 7.4.3.1 Všechny přímky se prokládají svislou rovinou souměrnosti uvažovaného sedadla (viz příloha 5 tohoto nařízení).
- 7.4.3.2 Do roviny uvedené v bodu 7.4.3.1 se promítne vztažná přímka R.
- 7.4.3.3 Posunutá vztažná přímka R_1 se určí tak, že se na část simulující záda figuríny podle přílohy 3 tohoto nařízení působí počáteční silou vyvozuující směrem dozadu moment o velikosti 37,3 daNm k bodu H.
- 7.4.3.4 Kolmo na posunutou vztažnou přímku R_1 se ve vzdálenosti 65 mm pod vrcholem opěrky hlavy působí kulovou hlavici o průměru 165 mm počáteční silou, která vyvolá moment 37,3 daNm k bodu H s tím, že vztažná přímka zůstane v posunutém postavení R_1 určeném v souladu s požadavky bodu 7.4.3.3.
- 7.4.3.4.1 Pokud nelze kvůli přítomnosti mezery vyvinout výše uvedenou sílu ve vzdálenosti 65 mm od vrcholu opěrky hlavy, lze tuto vzdálenost snížit tak, aby osa působení síly procházela středovou přímkou prvku konstrukce ležícího nejbližší k mezeře.
- 7.4.3.4.2 V případě popsaném v bodu 6.6.2 a 6.6.3 se zkouška zopakuje působením na každou mezeru pomocí kulové hlavice o průměru 165 mm silou:

procházející těžištěm nejmenšího průřezu mezery podél rovin příčných na vztažnou přímku, která vyvolává moment 37,3 daNm k bodu R.

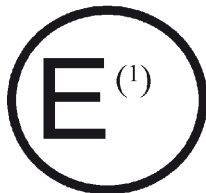
- 7.4.3.5 Stanoví se tečna y ke kulové hlavici rovnoběžná s posunutou vztažnou přímkou R_1 .
- 7.4.3.6 Změří se vzdálenost x mezi tečnou y a posunutou vztažnou přímkou R_1 . Požadavek bodu 6.8 se pokládá za splněný, je-li vzdálenost x menší než 102 mm.
- 7.4.3.7 Pokud je síla uvedená v bodu 7.4.3.4 použita výhradně ve vzdálenosti 65 mm nebo méně pod vrcholem opěrky hlavy, tato síla se zvýší na 89 daN, pokud se dříve neporuší sedadlo nebo opěradlo sedadla.
- 7.5 Stanovení vzdálenosti „a“ mezer opěrky hlavy (viz příloha 7 tohoto nařízení)
- 7.5.1 Vzdálenost „a“ se stanoví pro každou jednotlivou mezeru a též ve vztahu k čelní ploše opěrky hlavy pomocí kulové hlavice o průměru 165 mm.
- 7.5.2 Kulová hlavice se přiloží k mezeře v té části plochy mezery, kde lze bez zatížení dosáhnout největšího průniku kulové hlavice.
- 7.5.3 Vzdálenost mezi dvěma styčnými body mezi kulovou hlavicí a mezerou se rovná vzdálenosti „a“ ve smyslu hodnocení podle bodů 6.6.2 a 6.6.3.
8. SHODA VÝROBY
- 8.1 Všechny opěrky hlavy nebo sedadla se schvalovací značkou v souladu s přílohou 2 musí odpovídat schválenému typu opěrky hlavy a splňovat podmínky uvedené v bodech 6 a 7.
- 8.2 V zájmu ověření shody, jak je uvedeno výše, je nutno uskutečnit řadu namátkových kontrol sériově vyráběných opěrek hlavy.
- 8.3 Pro účely zkoušek se použijí opěrky hlavy nabízené nebo připravené k prodeji.
- 8.4 Opěrky hlavy vybrané pro ověření shody se schváleným typem se musí přinejmenším podrobit zkoušce podle bodu 7 tohoto nařízení.
9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 9.1 Schválené opěrky hlavy
Schválení udělené ohledně nějakého typu opěrky hlavy v souladu s tímto nařízením lze odejmout v případě, že opěrky hlavy, jak jsou definovány v souladu s bodem 5.4, neprojdou namátkovou kontrolou nebo neodpovídají schválenému typu.
- 9.2 Pokud některá strana dohody, kterou se uplatňuje toto nařízení, odejme dříve udělené schválení, informuje o tom bezodkladně ostatní strany dohody, kterou se uplatňuje toto nařízení, prostřednictvím formuláře oznámení v souladu se vzorem uvedeným v příloze 1 tohoto nařízení.
10. ZMĚNY A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU OPĚRKY HLAVY
- 10.1 Každou změnu typu opěrky hlavy je nutno oznámit správním orgánu, který daný typ opěrky hlavy schválil. Tento orgán pak buď rozhodne:
- 10.1.1 že uskutečněné změny zřejmě nebudou mít žádný měřitelný nepříznivý vliv a že opěrka hlavy nadále splňuje požadavky, nebo
- 10.1.2 si vyžádá další zkušební protokol od technického útvaru, který provádí zkoušky pro schválení typu.

- 10.2 O potvrzení nebo odmítnutí vydat schválení, včetně popisu změn, musí být strany dohody, kterou se uplatňuje toto nařízení, informovány postupem stanoveným v bodu 5.3.
- 10.3 Příslušný orgán, který vydává rozšíření schválení, přidělí rozšíření pořadové číslo a informuje o tom ostatní strany dohody z roku 1958, kterou se uplatňuje toto nařízení, prostřednictvím formuláře sdělení, který odpovídá vzoru v příloze 1 tohoto nařízení.
11. NÁVOD
- S každým modelem, který se shoduje se schváleným typem opěrky hlavy, dodá výrobce údaje o typech a vlastnostech sedadel, pro které je opěrka hlavy schválena. Jedná-li se o seřiditelnou opěrku hlavy, je třeba v návodu jasně popsat postup seřizování i uvolnění.
12. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení úplně ukončí výrobu typu opěrky hlavy, schváleného tímto nařízením, je povinen o tom informovat orgán, který vydal schválení. Na základě tohoto oznámení o tom tento orgán informuje ostatní strany dohody z roku 1958, kterou se uplatňuje toto nařízení, prostřednictvím formuláře oznámení v souladu se vzorem uvedeným v příloze 1 tohoto nařízení.
13. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ
- 13.1 Od oficiálního data vstupu v platnost změnové řady 04 nesmí žádná strana dohody, kterou se uplatňuje toto nařízení, odmítnout poskytnout schválení EHK v souladu s tímto nařízením ve znění změnové řady 04.
- 13.2 Po uplynutí 24 měsíců od data vstupu v platnost změnové řady 04 jsou strany dohody, kterou se uplatňuje toto nařízení, povinny poskytnout schválení EHK pouze v tom případě, kdy typ vozidla předloženého ke schválení odpovídá požadavkům tohoto nařízení ve znění změnové řady 04.
- 13.3 Po uplynutí 48 měsíců od data vstupu v platnost změnové řady 04 přestanou platit stávající schválení podle tohoto nařízení, s výjimkou těch typů vozidel, které odpovídají požadavkům tohoto nařízení ve znění změnové řady 04.
14. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A NÁZVY A ADRESY SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ
- Strany dohody z roku 1958, kterou se uplatňuje toto nařízení, informují sekretariát OSN o názvu a adrese technických útvarů, které provádějí zkoušky pro schválení typu, a správních orgánů, které vydaly schválení, jimž je třeba zasílat formuláře o potvrzení nebo odmítnutí nebo odnětí schválení vydané v jiných zemích.
-

PŘÍLOHA 1

OZNÁMENÍ

(maximální formát A4 (210 × 297 mm))

vydal: název orgánu:

.....

.....

.....

- o ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ODMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍM UKONČENÍ VÝROBY

typu opěrky hlavy, která je nebo není nedílnou součástí sedadla v souladu s nařízením č. 25.

Schválení č. Rozšíření č.

1. Obchodní název nebo značka
2. Jméno výrobce
3. Jméno případného zástupce výrobce
4. Adresa
5. Datum předložení ke schválení typu
6. Technická zkušebna provádějící zkoušky pro schválení typu
7. Stručný popis opěrky hlavy ⁽³⁾
8. Typ a vlastnosti sedadel, pro která je opěrka hlavy určena nebo jejichž je nedílnou součástí
9. Typy vozidel, pro které jsou určena sedadla, na něž může být opěrka hlavy namontována
10. Datum protokolu vydaného technickou zkušebnou
11. Číslo protokolu vydaného technickou zkušebnou
12. Schválení typu uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato ⁽²⁾
13. V
14. Dne
15. Podpis
16. Příložen je seznam dokladů zasláných správnímu orgánu, který udělil schválení typu, které jsou na požádání k dispozici.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která udělila, rozšířila, odmítla udělit nebo odňala schválení (viz ustanovení o schvalování v nařízení).

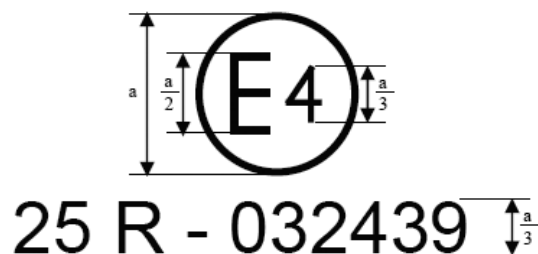
⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽³⁾ V případě opěrek hlavy, které jsou nedílnou součástí sedadla, nebo odnímatelných opěrek hlavy (viz definice v bodech 2.2.1 a 2.2.2 tohoto nařízení) není nutno tento bod vyplňovat v tom případě, kdy jsou veškeré nezbytné vlastnosti a podrobnosti uvedeny v bodě 8.

PŘÍLOHA 2

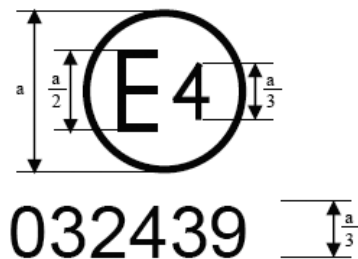
USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ TYPU (*)

Schvalovací značka pro opěrky hlavy, které jsou nedílnou součástí sedadla nebo jedná-li se o „odnímatelné“ opěrky hlavy (viz definice v bodech 2.2.1 a 2.2.2 tohoto nařízení).

Výše uvedená schvalovací značka upevněná na jednu nebo více opěrek hlavy, které jsou nedílnou součástí sedadla nebo jedná-li se o „odnímatelné“ opěrky hlavy, prokazuje, že v souladu s nařízením č. 25 byl tento typ opěrky hlavy schválen k provozu v Nizozemsku (E4) pod schvalovacím číslem 032439. První dvě číslice čísla schválení znamenají, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky nařízení č. 25, ve znění změnové řady 03.

Schvalovací značka typu opěrky hlavy, která není nedílnou součástí sedadla (viz definice v bodu 2.2.3 tohoto nařízení).

Výše uvedená schvalovací značka upevněná na opěrku hlavy prokazuje, že tato opěrka hlavy je schválena a že tento typ opěrky hlavy, která není nedílnou součástí sedadla, byl schválen k provozu v Nizozemsku (E4) pod schvalovacím číslem 032439. První dvě číslice schvalovacího čísla znamenají, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky nařízení č. 25, ve znění změnové řady 03.

(*) Schvalovací číslo musí být uvedeno v blízkosti kružnice, nad písmenem E, nebo pod ním, nebo vlevo, či vpravo od něj.

PŘÍLOHA 3

Postup stanovení bodu h a skutečného úhlu trupu míst k sezení v motorových vozidlech

1. ÚČEL
Postup popsany v této příloze se používá ke stanovení polohy bodu H a skutečného úhlu trupu pro jedno nebo několik míst k sezení v motorovém vozidle a k ověření vztahu mezi změřenými údaji a konstrukčními hodnotami udanými výrobcem vozidla ⁽¹⁾.
2. DEFINICE
Pro účely této přílohy:
 - 2.1 „vztažnými údaji“ se rozumí jedna nebo několik z těchto vlastností místa k sezení:
 - 2.1.1 bod H a bod R a jejich vzájemný vztah,
 - 2.1.2 skutečný úhel trupu a konstrukční úhel trupu a jejich vzájemný vztah.
 - 2.2 „Trojrozměrným zařízením ke stanovení bodu H“ (zařízením 3DH) se rozumí zařízení používané ke stanovení bodů H a skutečných úhlů trupu. Popis zařízení je uveden v dodatku 1 této přílohy.
 - 2.3 „Bodem H“ se rozumí střed otáčení trupu a stehna zařízení 3DH umístěného na sedadle vozidla podle bodu 4. Bod H se nachází ve středu osy zkušebního zařízení, tj. mezi zaměřovači bodu H na obou stranách zařízení 3DH. Bod H teoreticky odpovídá bodu R (dovolené odchylky – viz bod 3.2.2). Jakmile je bod H stanoven postupem podle bodu 4, považuje se za pevný bod ve vztahu k čalounění sedáku a při seřizování sedadla se jím pohybuje.
 - 2.4 „Bodem R“ nebo „vztažným bodem místa k sezení“ se rozumí konstrukční bod určený výrobcem vozidla pro každé místo k sezení a stanovený ve vztahu k trojrozměrnému vztažnému systému.
 - 2.5 „Čarou trupu“ se rozumí osa tyče trupu zařízení 3DH plně sklopeného vzad.
 - 2.6 „Skutečným úhlem trupu“ se rozumí úhel, který svírá svislice procházející bodem H s čarou trupu, změřený pomocí úhломěrné stupnice sklonu zad na zařízení 3DH. Skutečný úhel trupu teoreticky odpovídá konstrukčnímu úhlu trupu (dovolené odchylky – viz bod 3.2.2).
 - 2.7 „Konstrukčním úhlem trupu“ se rozumí úhel, který svírá svislice procházející bodem R s čarou trupu v poloze odpovídající konstrukční poloze opěradla sedadla určené výrobcem.
 - 2.8 „Střední rovinou sedící osoby“ C/LO se rozumí střední rovina zařízení 3DH umístěného v každém konstrukčním místě k sezení; je představována souřadnicí bodu H na ose y. U samostatných sedadel je střední rovina sedadla shodná se střední rovinou sedící osoby. U ostatních sedadel je střední rovina sedící osoby stanovena výrobcem.
 - 2.9 „Trojrozměrným vztažným systémem“ se rozumí systém popsany v dodatku 2 této přílohy.
 - 2.10 „Výchozími vztažnými značkami“ se rozumí fyzické body (otvory, plošky, značky nebo vruby) na karoserii vozidla určené výrobcem.
 - 2.11 „Měřicí polohou vozidla“ se rozumí poloha vozidla určená souřadnicemi výchozích vztažných značek v trojrozměrném vztažném systému.

⁽¹⁾ U jiných míst k sezení než předních sedadel, u nichž nelze bod H stanovit pomocí trojrozměrného zařízení ke stanovení bodu H nebo jinými postupy, může být podle uvážení příslušného orgánu jako vztažný bod použit bod R určený výrobcem.

3. POŽADAVKY
- 3.1 Uvedení údajů.
- Pro každé místo k sezení, u něhož jsou zapotřebí vztažné hodnoty k prokázání souladu s tímto nařízením, musí být ve formuláři podle dodatku 3 této přílohy uvedeny tyto údaje (všechny nebo jejich přiměřený výběr):
- 3.1.1 souřadnice bodu R vzhledem k trojrozměrnému vztažnému systému,
- 3.1.2 konstrukční úhel trupu,
- 3.1.3 veškeré údaje potřebné k seřízení sedadla (je-li seřiditelné) do měřicí polohy podle bodu 4.3.
- 3.2 Vztah mezi změřenými a konstrukčními hodnotami.
- 3.2.1 Souřadnice bodu H a hodnota skutečného úhlu trupu, získané postupem podle bodu 4, se jednotlivě porovnají se souřadnicemi bodu R a hodnotou konstrukčního úhlu trupu udanými výrobcem vozidla.
- 3.2.2 Vzájemná poloha bodu R a bodu H a vztah mezi konstrukčním a skutečným úhlem trupu se považují pro dotyčné místo k sezení za uspokojivé, jestliže bod H určený svými souřadnicemi se nachází uvnitř čtverce s vodorovnými a svislými stranami délky 50 mm, jehož úhlopříčky se protínají v bodu R, a jestliže se skutečný úhel trupu liší od konstrukčního úhlu trupu nejvýše o 5°.
- 3.2.3 Jsou-li tyto podmínky splněny, použije se k prokázání souladu s tímto nařízením bod R a konstrukční úhel trupu.
- 3.2.4 Jestliže bod H nebo skutečný úhel trupu nesplňují požadavky bodu 3.2.2, stanoví se bod H a skutečný úhel trupu ještě dvakrát (celkem tedy třikrát). Vyhoví-li výsledky dvou z těchto tří stanovení požadavkům, použijí se požadavky bodu 3.2.3.
- 3.2.5 Jestliže výsledky nejméně dvou ze tří měření podle bodu 3.2.4 nesplňují požadavky bodu 3.2.2 nebo nelze-li provést ověření, protože výrobce vozidla neposkytl údaje týkající se polohy bodu R nebo konstrukčního úhlu trupu, použije se těžiště tří změřených bodů nebo aritmetický průměr tří změřených úhlů; tyto výsledky se považují za použitelné ve všech případech, kdy je v tomto nařízení uveden bod R nebo konstrukční úhel trupu.
4. POSTUP STANOVENÍ BODU H A SKUTEČNÉHO ÚHLU TRUPU
- 4.1 Vozidlo se podle uvážení výrobce předehřeje na teplotu 20 ± 10 °C, aby bylo zajištěno, že materiál sedadla dosáhl pokojové teploty. Jestliže zkoušené sedadlo dosud nebylo použito k sezení, posadí se na sedadlo osoba hmotnosti 70 kg až 80 kg nebo zkušební zařízení dvakrát po dobu jedné minuty, aby se sedák a opěradlo prohnuly. Požaduje-li to výrobce, zůstanou úplné sestavy sedadel před instalací zařízení 3DH nezatíženy po dobu nejméně 30 min.ut.
- 4.2 Vozidlo se umístí do měřicí polohy podle bodu 2.11.
- 4.3 Je-li sedadlo seřiditelné, nastaví se nejprve do krajní zadní obvyklé polohy pro řízení nebo pro jízdu podle údajů výrobce, přičemž se bere v úvahu pouze podélné seřízení sedadla, nikoli posuv sedadla používaný pro jiné účely, než je obvyklá poloha pro řízení nebo jízdu. Existují-li jiné způsoby seřízení (seřízení výšky, úhlu sklonu, opěradla, apod.), nastaví se sedadlo do polohy určené výrobcem vozidla. U odpružených sedadel se pevně nastaví svislá poloha, aby odpovídala obvyklé poloze pro řízení určené výrobcem.
- 4.4 Oblast místa k sezení, která přijde do styku se zařízením 3DH, se pokryje bavlněnou tkaninou dostatečné velikosti a vhodné struktury, označenou jako prostá bavlněná tkanina s 18,9 vláken na cm^2 a měrnou hmotností 0,228 kg/m^2 nebo úpletová či netkaná textilie obdobných vlastností.
- Pokud se zkouška provádí na sedadle mimo vozidlo, musí mít podlaha, na níž je sedadlo umístěno, tytéž základní vlastnosti ⁽¹⁾ jako podlaha vozidla, ve kterém má být sedadlo použito.

(1) Úhel sklonu, výškový rozdíl upevnění sedadla, struktura povrchu apod.

- 4.5 Sestava sedací a trupové části zařízení 3DH se umístí tak, aby se střední rovina sedící osoby C/LO shodovala se střední rovinou zařízení 3DH. Na žádost výrobce může být zařízení 3DH posunuto směrem dovnitř vozidla oproti C/LO, pokud by natolik vyčnívalo, že by okraj sedadla neumožňoval jeho vyrovnání.
- 4.6 Ke skořepině sedací části se připevní sestavy dolních končetin (chodidla a bérce) buď jednotlivě, nebo s použitím tyče T a sestavy dolních končetin. Příímka procházející zaměřovači bodu H musí být rovnoběžná se základnou a kolmá ke střední podélné rovině sedadla.
- 4.7 Poloha chodidel a bérců zařízení 3DH se nastaví tímto způsobem:
- 4.7.1 Konstrukční místo k sezení: řidič a cestující na vnějším předním sedadle
- 4.7.1.1 Obě sestavy chodidel a bérců se posunou dopředu tak, aby chodidla zaujala přirozenou polohu na podlaze, v případě nutnosti mezi ovládacími pedály. Pokud je to možné, umístí se levé chodidlo přibližně stejně daleko nalevo od střední roviny zařízení 3DH jako pravé chodidlo napravo. Libela ověřující příčnou orientaci zařízení 3DH se v případě potřeby uvede do vodorovné polohy přestavením skořepiny sedací části nebo posunutím sestav chodidel a bérců směrem dozadu. Příímka, která prochází zaměřovači bodu H, musí zůstat kolmá ke střední podélné rovině sedadla.
- 4.7.1.2 Jestliže levý bérce nelze udržet v poloze rovnoběžné s pravým bérce a levé chodidlo nelze opřít o podlahu karoserie, posune se levé chodidlo tak, aby bylo opřeno. Je nutno zachovat sousost zaměřovačů.
- 4.7.2 Konstrukční místo k sezení: cestující na zadních sedadlech.
- U zadních nebo pomocných sedadel se bérce umístí podle určení výrobce. Jestliže chodidla spočívají na částech podlahy v různé úrovni, slouží jako vztažné chodidlo to, které nejdříve přijde do styku s předním sedadlem; druhé chodidlo se nastaví tak, aby se libela udávající příčnou orientaci sedací části zařízení 3DH ustálila ve vodorovné poloze.
- 4.7.3 Ostatní konstrukční místa k sezení:
- Použije se obecný postup podle bodu 4.7.1 s tou výjimkou, že chodidla se umístí podle určení výrobce.
- 4.8 Nasadí se závaží bérců a stehen a zařízení 3DH se vyrovná.
- 4.9 Skořepina zádové části se sklopí dopředu k přednímu dorazu a zařízení 3DH se pomocí tyče T odtáhne od opěradla sedadla. Zařízení 3DH se znovu usadí do polohy na sedadle některým z těchto způsobů:
- 4.9.1 Má-li zařízení 3DH tendenci klouzat dozadu, použije se tento postup: Zařízení 3DH se nechá klouzat dozadu do okamžiku, kdy již není zapotřebí vyvíjet vodorovnou zadržující sílu, tj. dokud se skořepina sedací části nedotkne opěradla sedadla. V případě potřeby se upraví poloha bérce.
- 4.9.2 Pokud zařízení 3DH nemá tendenci sklouznout dozadu, použije se tento postup: Zařízení 3DH se působením vodorovné síly na tyč T posune směrem dozadu, dokud se skořepina sedací části nedotkne opěradla sedadla (viz obrázek 2 v dodatku 1 této přílohy).
- 4.10 Na sestavu skořepin sedací a zádové části zařízení 3DH se v místě měřicího styku v průsečíku kyčelní úhломěrné stupnice a pouzdra T působí silou 100 + 10 N. Směr působení síly se udržuje podél příímky procházející uvedeným průsečíkem k bodu těsně nad pouzdem stehenní tyče (viz obrázek 2 v dodatku 1 této přílohy). Potom se skořepina zádové části opatrně vrátí na opěradlo sedadla. Během této poslední části postupu je třeba dbát na to, aby zařízení 3DH nesklouzlo směrem dopředu.
- 4.11 Nasadí se pravé a levé závaží sedací části a potom střídavě osm závaží trupu. Je třeba zachovat vodorovné nastavení zařízení 3DH.
- 4.12 Skořepina zádové části se sklopí dopředu, aby se uvolnil tlak na opěradlo sedadla. Zařízením 3DH se třikrát kývne ze strany na stranu v rozsahu 10° (5° na každou stranu od svislé střední roviny) a zpět, aby se uvolnilo případné nahromaděné tření mezi zařízením a sedadlem.

Během kývání může mít tyč T zařízení 3DH tendenci odchytil se od předepsaného vodorovného a svislého nastavení. Proto je nutno tyč T během kývavých pohybů přiměřenou boční silou přidržet. Během přidržování tyče T a kývání zařízením 3DH je nutno dbát, aby se na zařízení neúmyslně nepůsobilo vnějšími silami ve svislém směru nebo ve směru dopředu a dozadu.

Chodidla zařízení 3DH nesmějí být při tomto úkonu přidržována. Pokud se poloha chodidel změní, zatím se v nové poloze ponechají.

Skořepina zádové části se opatrně vrátí na opěradlo sedadla a ověří se, zda jsou obě libely v nulové poloze. Pokud se během kývavých pohybů zařízení 3DH chodidla posunula, uvedou se znovu do původní polohy takto:

Postupně se obě chodidla zdvihnou nad podlahu jen do takové výšky, při níž se pohyb chodidel zastaví. Při zdvihání jsou chodidla volně otočná a nesmí na ně působit zatížení zepředu nebo ze strany. Po navrácení chodidel do spodní polohy se paty musí dotýkat příslušné části konstrukce.

Příčná libela musí být v nulové poloze; v případě potřeby se na horní část skořepiny zádové části ze strany zatlačí, aby se vyrovnala skořepina sedací části zařízení na sedadle.

- 4.13 Při přidržování tyče T, aby zařízení 3DH nesklouzlo dopředu po sedáku sedadla, se postupuje tímto způsobem:
- a) skořepina zádové části se přisune zpět k opěradlu sedadla,
 - b) na tyč trupu se přibližně ve výšce středu závaží trupu směrem dozadu střídavě vynakládá a uvolňuje vodorovné zatížení velikosti do 25 N, dokud úhломěrná stupnice úhlu zad neukáže, že se po uvolnění zatížení dosáhlo stabilní polohy. Je třeba zajistit, aby na zařízení 3DH nepůsobilo ze strany nebo směrem dolů žádné vnější zatížení. Je-li nutné další vyrovnání zařízení 3DH, sklopí se skořepina zádové části dopředu, zařízení se vyrovná a postup podle bodu 4.12 se opakuje.
- 4.14 Provedou se všechna tato měření:
- 4.14.1 Změří se souřadnice bodu H vzhledem k trojrozměrnému vztažnému systému.
- 4.14.2 Na úhломěrné stupnici úhlu zad zařízení 3DH při tyči trupu v krajní zadní poloze se zjistí skutečný úhel trupu.
- 4.15 Je-li třeba zařízení 3DH znovu usadit, ponechá se sestava sedadla před novým usazením po dobu nejméně 30 min bez zatížení. Zařízení 3DH nemá být na sestavě sedadla ponecháno v zatíženém stavu déle, než vyžaduje provedení zkoušky.
- 4.16 Je-li možné považovat sedadla v téže řadě za podobná (u lavicového sedadla, shodných sedadel, apod.), stanoví se pro každou řadu sedadel pouze jeden bod H a jeden skutečný úhel trupu, přičemž zařízení 3DH podle dodatku 1 této přílohy se usadí na místo považované pro dotyčnou řadu za reprezentativní. Tímto místem je:
- 4.16.1 u přední řady sedadlo řidiče,
- 4.16.2 u zadní řady nebo zadních řad některé z krajních sedadel.
-

Dodatek 1

Popis trojrozměrného zařízení pro stanovení bodu H (*)

(zařízení 3DH)

1. Skořepiny zádové a sedací části

Skořepiny zádové a sedací části jsou zhotoveny z vyztuženého plastu a kovu; napodobují lidský trup a stehna a jsou otočně spojeny v bodu H. K tyči trupu otočně v bodu H je připevněna úhломěrná stupnice pro měření skutečného úhlu trupu. Seřiditelná stehenní tyč připevněná ke skořepině sedací části určuje osu stehna a slouží jako základní příčka pro úhломěrnou stupnici kyčelního úhlu.

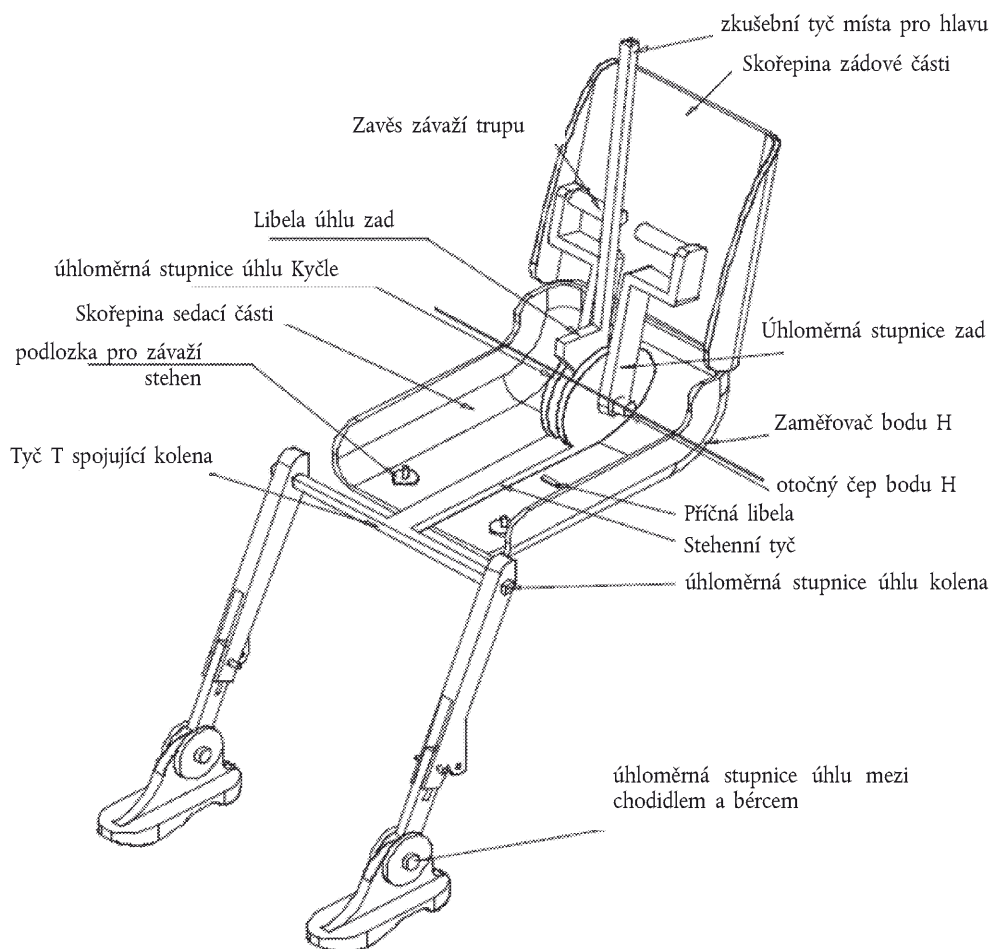
2. Prvky těla a dolních končetin

Dolní části končetin jsou připojeny k sestavě skořepiny sedací části tyčí T spojující kolena, která je příčným prodloužením seřiditelné stehenní tyče. V segmentech dolních částí končetin jsou zabudovány stupnice pro měření kolenních úhlů. Sestavy obuvi a chodidel jsou kalibrovány pro měření úhlu chodidla. K prostorové orientaci zařízení slouží dvě libely. V těžišti jednotlivých prvků těla jsou umístěna závaží, kterými se vyvolává průhyb sedadla odpovídající muži hmotnosti 76 kg. Veškeré spoje zařízení 3DH je nutno kontrolovat, zda jsou volně pohyblivé bez znatelného tření.

Toto zařízení odpovídá popisu v normě ISO 6549-1980.

Obrázek 1

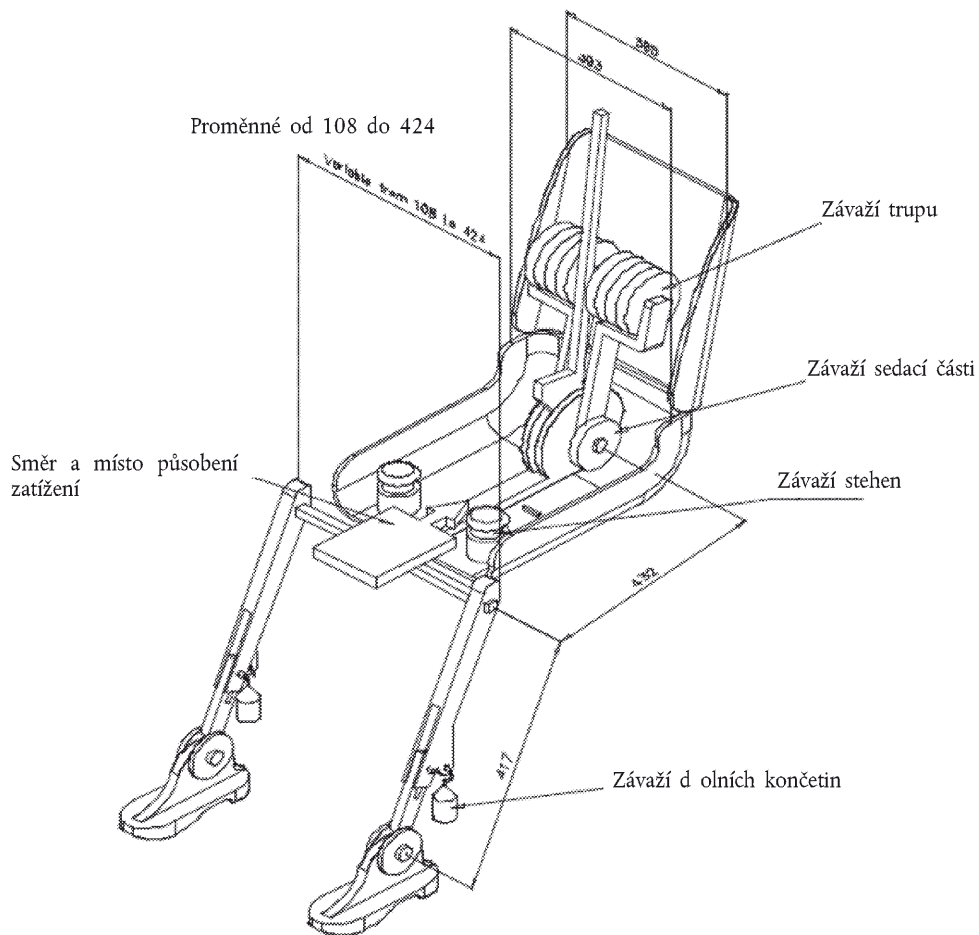
Prvky zařízení 3DH s popisem

(*) Podrobnosti ohledně konstrukce zařízení 3DH, viz Society of Automotive Engineers (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pennsylvania 15096, USA.

Obrázek 2

Rozměry prvků zařízení 3DH a rozložení závaží

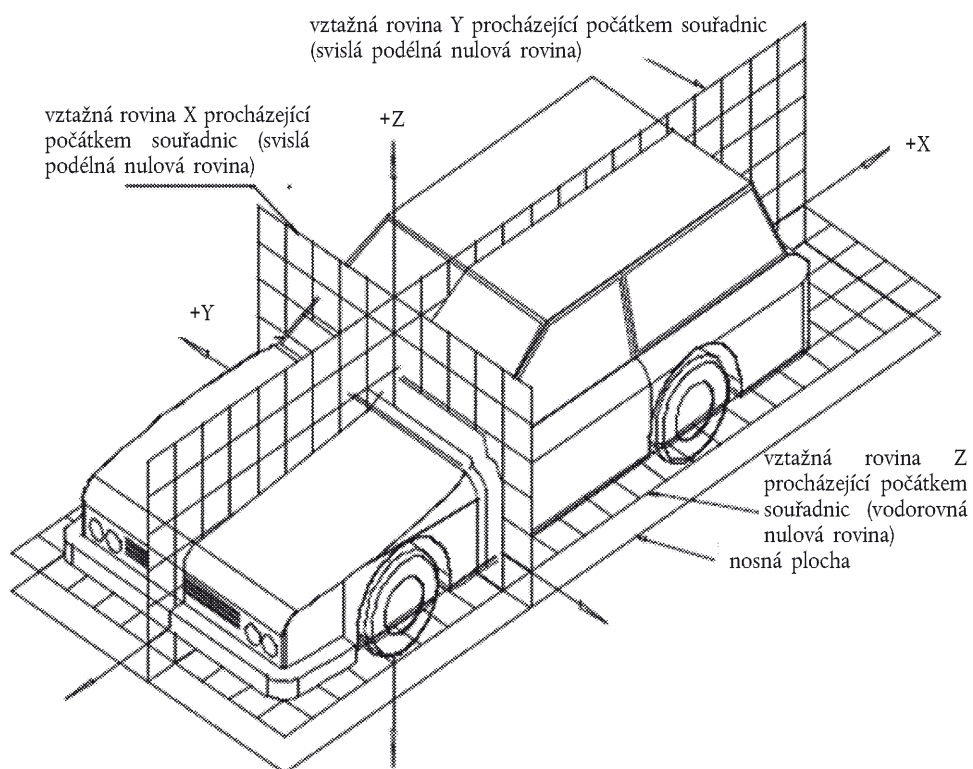

Dodatek 2

TROJROZMĚRNÝ VZTAŽNÝ SYSTÉM

1. Trojrozměrný vztažný systém je definován třemi pravouhlými rovinami určenými výrobcem vozidla (viz obrázek (*)).
2. Měřicí polohy vozidla se dosáhne jeho postavením na nosnou plochu tak, aby souřadnice vztažných značek odpovídaly hodnotám určeným výrobcem.
3. Souřadnice bodu R a bodu H se stanovují ve vztahu k vztažným značkám určeným výrobcem vozidla.

Obrázek

Trojrozměrný vztažný systém

(*) Vztažný systém odpovídá normě ISO 4130, 1978.

Dodatek 3

VZTAŽNÉ ÚDAJE MÍST K SEZENÍ

1. Kódování vztažných údajů

Pro každé místo k sezení se sestavuje přehled vztažných údajů. Místa k sezení jsou identifikována dvoumístným kódem. Prvním znakem je arabská číslice, která označuje řadu sedadel zpredu dozadu. Druhým znakem je velké písmeno, které označuje polohu místa k sezení v řadě při pohledu ve směru dopředu se pohybujícího vozidla; používají se tato písmena:

L = vlevo

C = střední

R = vpravo

2. Popis měřicí polohy vozidla

2.1 Souřadnice výchozích značek

x

y

z

3. Přehled vztažných údajů

3.1 Místo k sezení:

3.1.1 Souřadnice bodu R

x

y

z

3.1.2 Konstrukční úhel trupu

3.1.3 Seřízení sedadla (*)

vodorovné:

svislé:

úhlové:

úhel trupu:

Poznámka: Vztažné údaje pro další místa k sezení se v tomto seznamu uvedou pod čísly 3.2, 3.3 atd.

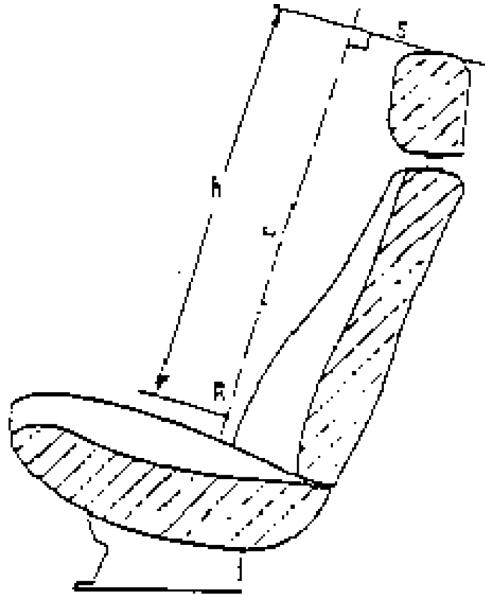
(*) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 4

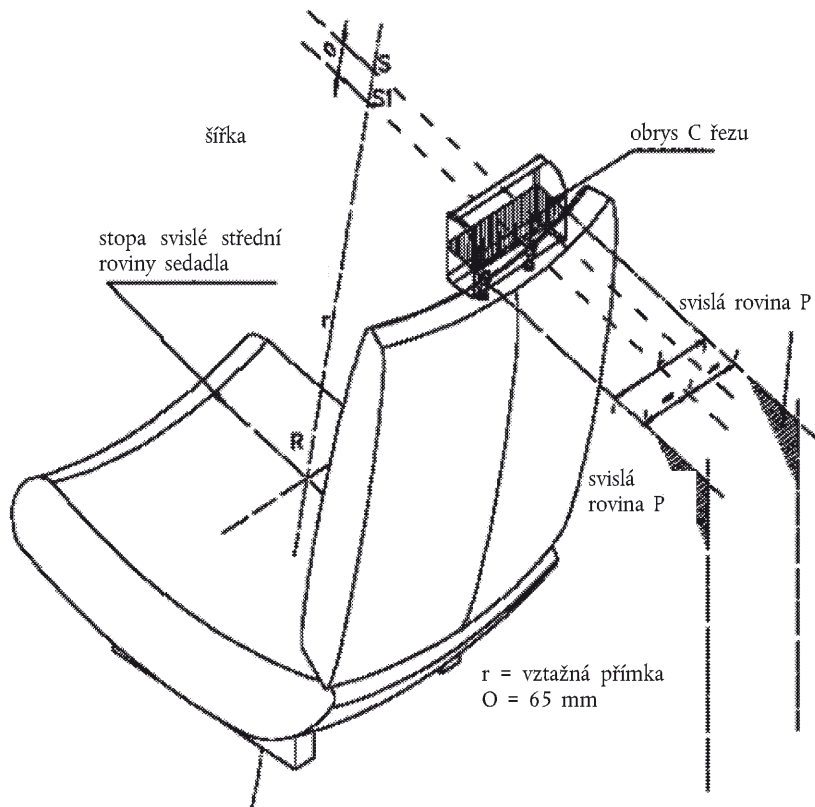
Stanovení výšky a šířky opěrky hlavy

Obrázek 1

Výška

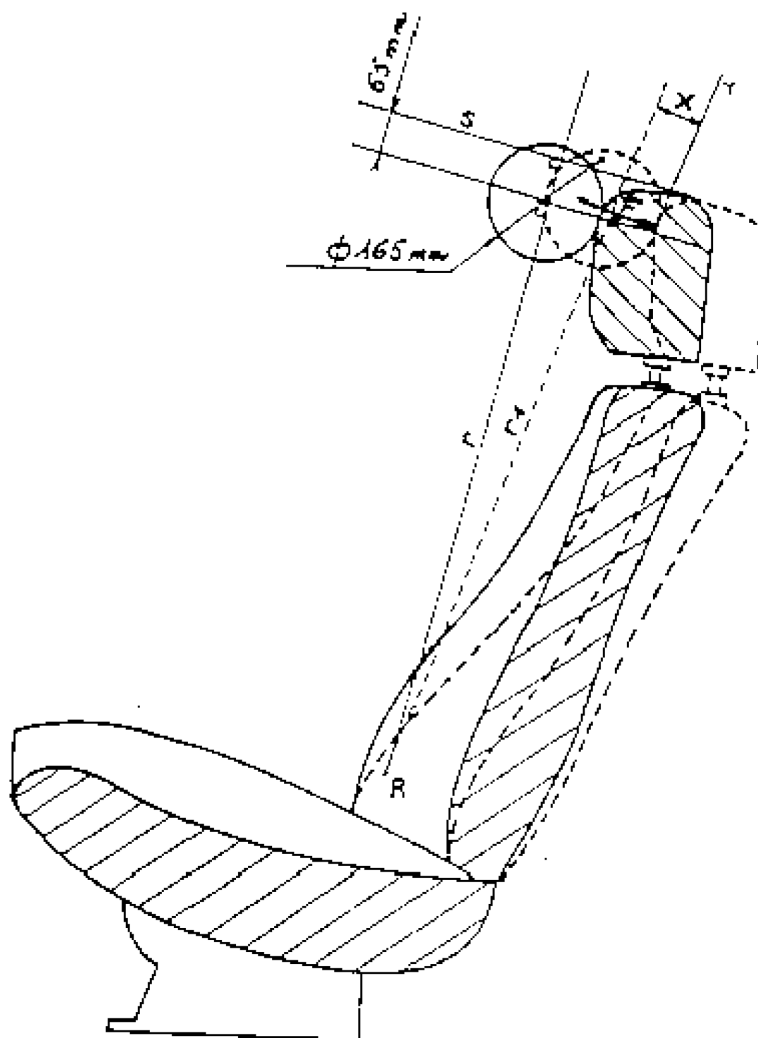

Obrázek 2

PŘÍLOHA 5

Znázornění zakreslovaných čar a měření prováděných při zkoušce

_____ Počáteční poloha

- - - - - Poloha při zatížení

r: vztažná přímka

r₁: posunutá vztažná přímka

Moment síly F vzhledem k r: 37,3 daNm

PŘÍLOHA 6

POSTUP ZKOUŠKY K OVĚŘENÍ POHLCOVÁNÍ ENERGIE

1. Uspořádání, zkušební přístroj, registrační přístroje a postup
 - 1.1 Uspořádání

Opěrka hlavy, včetně materiálu pohlcujícího energii, musí být namontována a zkoušena na sedadle nebo části konstrukce vozidla, jehož je součástí. Prvek konstrukce musí být dobře připevněn ke zkušebnímu zařízení tak, aby se při nárazu nepohnul, a základna, na které stojí, musí být přibližně vodorovná, není-li odůvodněně požadováno něco jiného. Opěradlo sedadla, pokud je seřiditelné, musí být přišroubováno v postavení podle bodu 7.2.2 tohoto nařízení.

Opěrka hlavy musí být upevněna na opěradlo sedadla tak, jak tomu je ve vozidle. Opěrka hlavy, která není nedílnou součástí sedadla, musí být namontována na díl konstrukce vozidla, na který je namontována za běžných okolností.

Je-li opěrka hlavy výškově seřiditelná, musí být nastavena do nejméně příhodné polohy, kterou seřízení umožňuje.
 - 1.2 Zkušební přístroj
 - 1.2.1 Zkušební přístroj se skládá z kyvadla, jehož otočný čep je uložen na kuličkových ložiscích a jehož redukovaná hmotnost (*) ve středu nárazu je 6,8 kg. Dolní konec kyvadla je tvořen tuhou maketou hlavy o průměru 165 mm, jejíž střed je shodný se středem nárazu kyvadla.
 - 1.2.2 Maketa hlavy je opatřena dvěma měřiči zrychlení a zařízením pro měření rychlosti schopnými měřit hodnoty ve směru nárazu.
 - 1.3 Registrační přístroje

Použité registrační přístroje musí umožňovat měření s touto přesností:

 - 1.3.1 Zrychlení:

přesnost = $\pm 5\%$ skutečné hodnoty

frekvenční odezva: CFC 600 odpovídající charakteristice normy ISO 6487 (1987)

příčná citlivost $\leq 5\%$ nejnižšího bodu stupnice
 - 1.3.2 Rychlost:

přesnost = $\pm 2,5\%$ skutečné hodnoty

citlivost = 0,5 km/h
 - 1.3.3 Registrace času

přístroje musí být schopné zaznamenat celý průběh zkoušky a odečítat hodnoty v mezích jedné tisícině sekundy:

počátek nárazu v okamžiku prvního styku makety hlavy se zkoušenou opěrkou hlavy se zaznamená do záznamů použitých k analýze zkoušky.
 - 1.4 Postup zkoušky
 - 1.4.1 U opěrky hlavy namontované a seřizené v souladu s bodem 1.1 této přílohy musí k nárazu dojít v bodu zvoleném laboratoří v zóně nárazu definované v bodu 6.1 tohoto nařízení a případně i mimo zónu nárazu definovanou v bodu 6.2 tohoto nařízení na plochu s poloměrem zakřivení menším než 5 mm.

(*) Vztah redukované hmotnosti m_r k celkové hmotnosti kyvadla „m“ ve vzdálenosti „a“ od středu nárazu do osy otáčení a vzdálenosti l od těžiště do osy otáčení je dán vzorcem: $m_r = m (l/a)$.

- 1.4.1.1 Na zadní ploše musí být směr nárazu zezadu dopředu v podélné rovině pod úhlem 45° k svislici.
- 1.4.1.2 Na přední ploše musí být směr nárazu zepředu dozadu v podélné rovině ve vodorovném směru.
- 1.4.1.3 Přední a zadní plocha jsou ohraničeny vodorovnou rovinou dotýkající se vrcholu opěrky hlavy v souladu s bodem 7.2 tohoto nařízení.
- 1.4.2 Maketa hlavy musí udeřit na zkoušený předmět rychlostí 24,1 km/h, přičemž se této rychlosti dosahuje buď pouhou gravitační energií, nebo použitím doplňkového hnacího zařízení.
2. Výsledky
- Při zkouškách provedených výše uvedeným postupem nesmí zpomalení makety hlavy překročit 80 g po spojitou dobu delší než tři milisekundy. Hodnota zpomalení se stanoví jako průměr z údajů obou měřičů zpomalení.
3. Rovnocenné postupy
- 3.1 Použití ekvivalentních zkušebních postupů je přípustné pod podmínkou, že umožňují dosáhnout výsledků podle bodu 2 výše, zvláště pak mohou být prvky zkušebního přístroje nasměrovány jinak, pokud jsou dodrženy vztažné úhly mezi opěrkou hlavy a směrem nárazu.
- 3.2 Osoba, která použije metodu odlišnou od postupu popsaného v bodu 1, odpovídá za prokázání její rovnocennosti.
-

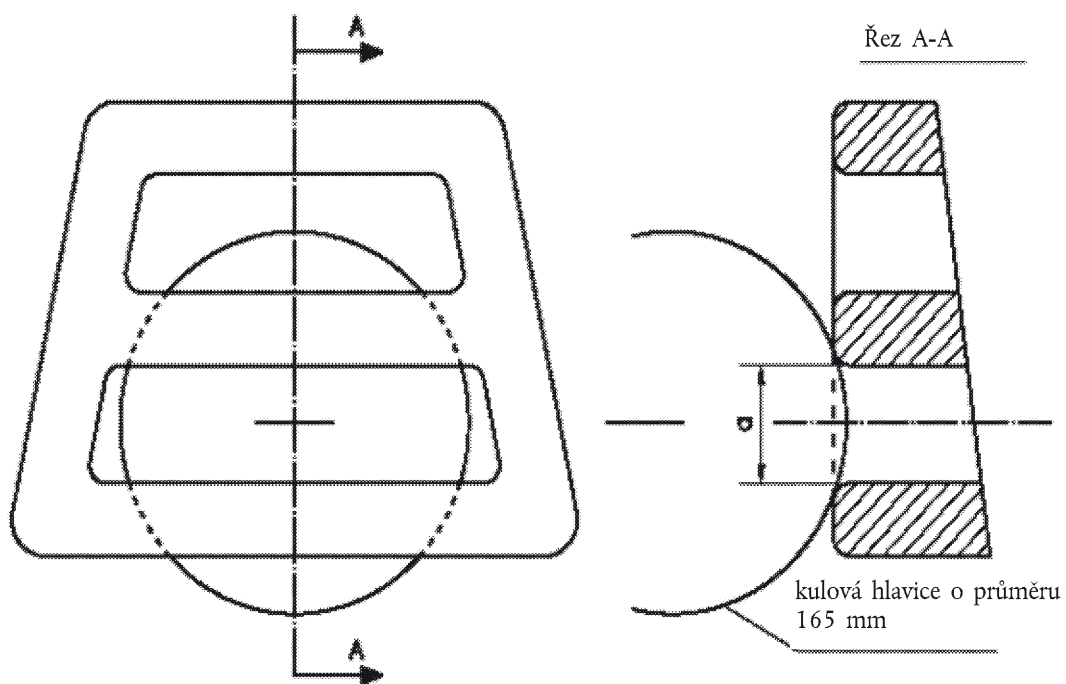
PŘÍLOHA 7

Stanovení rozměru „A“ mezer opěrky hlavy

(viz body 6.6.2 a 6.6.3 tohoto předpisu)

Obrázek 1

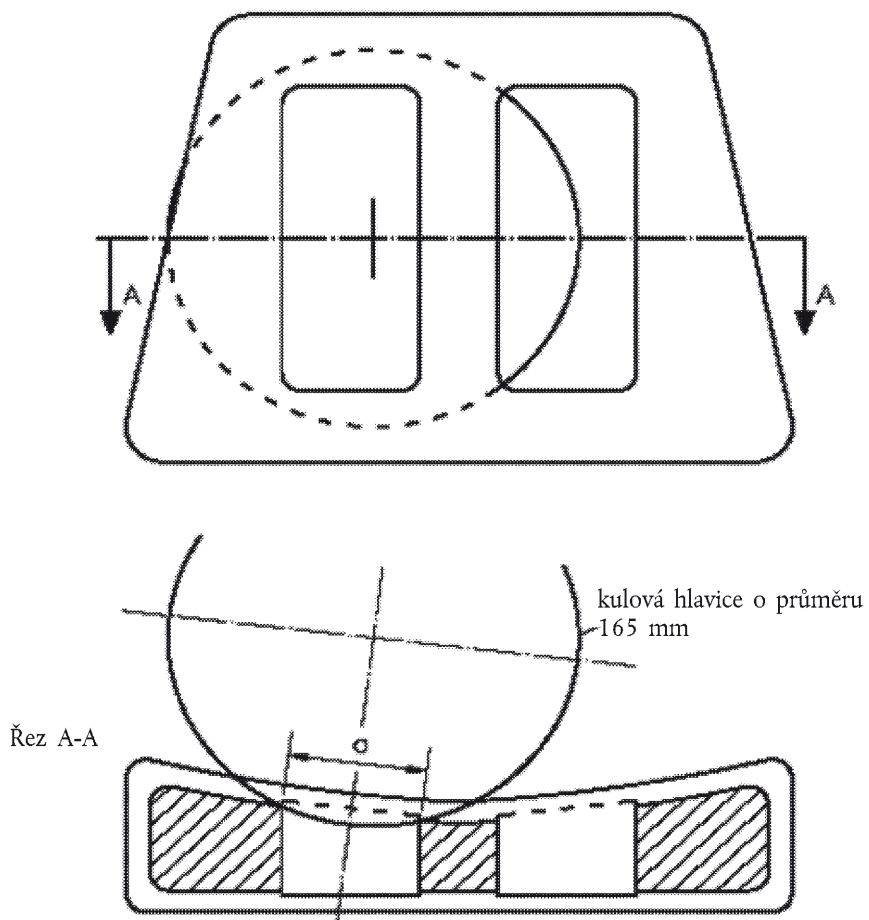
Příklad vodorovných mezer

Poznámka: Řez A-A je třeba provést v tom bodě oblasti mezery, kde dochází bez zatížení k největšímu průniku kulové hlavice.

Obrázek 2

Příklad svislých mezer

Poznámka: Řez A-A je třeba provést v tom bodě oblasti mezery, kde dochází bez zatížení k největšímu průniku kulové hlavice.

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost je zapotřebí ověřit v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 26 – Jednotná ustanovení o schvalování vozidel z hlediska jejich vnějších výčnělků

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

doplněk 1 k sérii změn 03 – datum vstupu v platnost: 11. června 2007

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti a účel
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Obecné specifikace
6. Zvláštní požadavky
7. Změna typu vozidla a rozšíření schválení
8. Shodnost výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Definitivní ukončení výroby
11. Názvy a adresy technických zkušeben provádějících schvalovací zkoušky a správních orgánů
12. Přejícná ustanovení

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Sdělení o udělení nebo odmítnutí nebo rozšíření nebo odnětí schválení typu nebo o definitivním ukončení výroby typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků

Příloha 2 – Uspořádání značek schválení typu

Příloha 3 – Metody stanovení rozměrů výčnělků a mezer

Příloha 4 – Sdělení o udělení nebo odmítnutí nebo rozšíření nebo odnětí schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu samostatného technického celku nosičů zavazadel, nosičů lyží a antén pro rádiový příjem a vysílání

1. OBLAST PŮSOBNOSTI A ÚČEL
 - 1.1 Tento předpis platí pro vnější výčnělky vozidel kategorie M1 ⁽¹⁾. Neplatí pro vnější zpětná zrcátka ani pro kouli tažných zařízení.
 - 1.2 Účelem tohoto předpisu je snížit nebezpečí nebo vážnost zranění osoby, na kterou v případě srážky narazí karoserie nebo která se po karoserii smývá. Vztahuje se na případy pohyblivého se i stojícího vozidla.

⁽¹⁾ Podle definice v příloze 7 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3) (dokument TRANS/SC1/WP29/78/Amend.3).

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu:

- 2.1 „schválením vozidla“ se rozumí schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků;
- 2.2 „typem vozidla“ se rozumí kategorie motorových vozidel, která se neliší v takových zásadních hlediscích, jako je tvar nebo materiál vnějšího povrchu;
- 2.3 „vnějším povrchem“ se rozumí vnějšek vozidla zahrnující kapotu, víko zavazadlového prostoru, dveře, blatníky, střechu, zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci a viditelné výztužné komponenty;
- 2.4 „podlahovou čarou“ se rozumí čára definovaná takto:
- kolem naloženého vozidla se postupně posunuje kužel se svislou osou, jehož výška není stanovena, a s polovičním vrcholovým úhlem 30° takovým způsobem, že se dotýká stále a co možno nejnižší vnějšího povrchu vozidla. Podlahová čára je geometrickým místem těchto bodů dotyku. Při stanovení podlahové čáry se neberou v úvahu opěry pro zvedák, výfukové trubky nebo kola. Mezery podběhů kol se předpokládají vyplněné imaginárním povrchem tvořícím plynulé pokračování okolního vnějšího povrchu. Při stanovení podlahové čáry se berou v úvahu nárazníky na obou koncích vozidla. V případě konkrétního vozidla může stopa podlahové čáry probíhat na kraji průřezu nárazníku nebo na panelu karoserie pod nárazníkem. Vyskytnou-li se dva nebo více bodů styku současně, použije se ke stanovení podlahové čáry nižší bod styku;
- 2.5 „poloměrem zaoblení“ se rozumí poloměr oblouku kružnice, která se co nevíce blíží zaoblenému tvaru uvažované součásti;
- 2.6 „naloženým vozidlem“ se rozumí vozidlo naložené na maximální technicky přípustnou hmotnost. Vozidla vybavená hydropneumatickým, hydraulickým nebo pneumatickým zavěšením kol nebo zařízení pro automatickou regulaci výšky podle nákladu musí být zkoušena při nejnepříznivějším stavu pro běžnou jízdu uvedeném výrobcem;
- 2.7 „vnějším okrajem“ vozidla se rozumí ve vztahu k bokům vozidla rovina rovnoběžná se střední podélnou rovinou vozidla dotýkající se jeho vnějšího bočního okraje a ve vztahu k přednímu a zadnímu konci vertikální příčná rovina vozidla dotýkající se jeho vnějšího předního a zadního okraje, přičemž se nebere v úvahu vyčnívání
- 2.7.1 pneumatik blízko jejich bodu styku s vozovkou a přípojky pro měřiče huštění pneumatik;
- 2.7.2 jakéhokoliv protiskluzového zařízení, které smí být montováno na kola;
- 2.7.3 zpětných zrcátek;
- 2.7.4 bočních směrových světilen, doplňkových obrysových světilen, předních a zadních obrysových světilen a parkovacích světilen;
- 2.7.5 ve vztahu ke koncům předě a zádě částí montovaných na náraznících, tažných zařízeních a výfukových trubek;
- 2.8 „rozměrem vyčnívání“ součásti montované na panelu se rozumí rozměr stanovený metodou popsanou v bodě 2 přílohy 3 tohoto předpisu;

- 2.9 „jmenovitou čarou panelu“ se rozumí čára jdoucí dvěma body reprezentovanými polohou středu koule, když se její povrch poprvé a pak naposledy dotýká součástí při postupu měření popsáném v bodě 2.2 přílohy 3 tohoto předpisu;
- 2.10 „anténou“ se rozumí jakékoli zařízení, které se používá pro vysílání a/nebo příjem elektromagnetických signálů.
3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ TYPU
- 3.1 Žádost o schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků
- 3.1.1 Žádost o schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků podává výrobce vozidla nebo jeho pověřený zástupce.
- 3.1.2 K žádosti musí být přiloženy následující dokumenty v trojím vyhotovení:
- 3.1.2.1 fotografie přední, zadní a boční části vozidla pořízené v úhlu 30° až 45° ke svislé podélné střední rovině vozidla;
- 3.1.2.2 rozměrové výkresy nárazníků a, v případě potřeby,
- 3.1.2.3 výkresy specifických vnějších výčnělků a určitých řezů vnějšího povrchu uvedených v bodě 6.9.1.
- 3.1.3 Technické zkušebně se předloží vozidlo představující typ vozidla, který se má schvalovat. Na žádost uvedené technické zkušebny se rovněž předloží specifické součásti nebo vzorky použitých materiálů.
- 3.2 Žádost o schválení typu nosičů zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem nebo vysílání, považovaných za samostatné technické celky
- 3.2.1 Žádost o schválení typu nosičů zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem nebo vysílání považovaných za samostatné technické celky podává výrobce vozidla nebo výrobce výše zmíněných technických celků nebo jejich pověřený zástupce.
- 3.2.2 Pro každý typ kteréhokoli ze zařízení zmíněných v bodě 3.2.1 výše se k žádosti přiloží:
- 3.2.2.1 trojmo vyhotovení dokumentů uvádějících technické vlastnosti samostatného technického celku a návody k montáži dodávané s každým prodaným samostatným technickým celkem;
- 3.2.2.2 vzorek typu samostatného technického celku. Pokud to příslušný orgán považuje za potřebné, může požadovat další vzorek.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1 Schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků

- 4.1.1 Schválení pro daný typ vozidla se udělí, jestliže vozidlo předané ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky bodů 5 a 6.
- 4.1.2 Každému schválenému typu vozidla se přidělí číslo schválení typu. První dvě číslice (v současnosti 03 odpovídající sérii změn 03) označují sérii změn, která zahrnuje nejnovější významné technické změny předpisu v době vydání schválení. Tatáž smluvní strana nesmí přidělit totéž číslo jinému typu vozidla.
- 4.1.3 Oznámení o schválení nebo rozšíření nebo odmítnutí nebo odnětí schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu vozidla v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru uvedeného v příloze 1 tohoto předpisu.
- 4.1.4 Na každém vozidle, které je shodné s typem vozidla schváleným podle tohoto předpisu, se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, která se skládá z:
- 4.1.4.1 písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila;
- 4.1.4.2 čísla tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení typu vpravo od kružnice předepsané v bodě 4.1.4.1.
- 4.1.5 Vyhovuje-li vozidlo typu vozidla schválenému podle jednoho nebo více dalších předpisů připojených k dohodě v zemi, která udělila schválení typu podle tohoto předpisu, není třeba symbol předepsaný v bodě 4.1.4.1 opakovat; v takovém případě se doplňková čísla a symboly podle všech předpisů, podle nichž bylo schválení typu v zemi, která schválení podle tohoto předpisu vydala, uděleno, umístí ve svislých sloupcích napravo od symbolu předepsaného v bodě 4.1.4.1.
- 4.1.6 Značka schválení typu musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.1.7 Značka schválení typu se umístí v blízkosti štítku nebo přímo na štítek s údaji o vozidle, kterým vozidlo opatřil výrobce.
- 4.1.8 Příklady uspořádání značky schválení typu jsou uvedeny v příloze 2 tohoto předpisu.
- 4.1.9 Před udělením schválení typu ověří příslušný orgán existenci vyhovujících opatření pro zajištění účinné kontroly shodnosti výroby.
- 4.2 Schválení nosičů zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem nebo vysílání považovaných za samostatné technické celky
- 4.2.1 Pokud typ samostatného technického celku předaného ke schválení v souladu s tímto předpisem splňuje požadavky bodů 6.16, 6.17 a 6.18, udělí se tomuto typu samostatného technického celku schválení typu.

- 4.2.2 Každému schválenému typu samostatného technického celku se přidělí číslo schválení. První dvě číslice tohoto čísla (v současnosti 02 odpovídající sérii změn 02, jež vstoupila v platnost dne 13. prosince 1996) označují sérii změn, která zahrnuje nejnovější významné technické změny předpisu v době vydání schválení. Tatáž smluvní strana nesmí přidělit totéž číslo jinému typu samostatného technického celku.
- 4.2.3 Oznámení o schválení nebo o prodloužení, odmítnutí nebo zrušení schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu samostatného technického celku v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení v souladu se vzorem v příloze 4 tohoto předpisu.
- 4.2.4 Na každém samostatném technickém celku, který je shodný s typem schváleným podle tohoto předpisu, se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, která se skládá z:
- 4.2.4.1 písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ⁽¹⁾;
- 4.2.4.2 čísla tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení typu vpravo od kružnice předepsané v bodě 4.1.4.1.
- 4.2.5 Značka schválení typu musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.2.6 Značka schválení typu se umístí v blízkosti štítku nebo přímo na štítek s údaji o samostatném technickém celku, kterým vozidlo opatřil výrobce.
- 4.2.7 Příklady uspořádání značky schválení typu jsou uvedeny v příloze 2 tohoto předpisu.
- 4.2.8 Před udělením schválení typu ověří příslušný orgán existenci vyhovujících opatření pro zajištění účinné kontroly shodnosti výroby.
5. OBECNÉ POŽADAVKY
- 5.1 Ustanovení tohoto předpisu se nevztahují na části na vnějším povrchu, které při naloženém vozidle, se všemi dveřmi, okny a přístupovými víky atd. v zavřené poloze jsou:
- 5.1.1 ve výšce větší než 2 metry, nebo
- 5.1.2 pod podlahovou čarou, nebo

⁽¹⁾ 1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 5 pro Švédsko, 6 pro Belgie, 7 pro Maďarsko, 8 pro Českou republiku, 9 pro Španělsko, 10 pro Srbsko a Černou Horu, 11 pro Spojené království, 12 pro Rakousko, 13 pro Lucembursko, 14 pro Švýcarsko, 15 (neobsazeno), 16 pro Norsko, 17 pro Finsko, 18 pro Dánsko, 19 pro Rumunsko, 20 pro Polsko, 21 pro Portugalsko, 22 pro Ruskou federaci, 23 pro Řecko, 24 pro Irsko, 25 pro Chorvatsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko, 28 pro Bělorusko, 29 pro Estonsko, 30 (neobsazeno), 31 pro Bosnu a Hercegovinu, 32 pro Lotyšsko, 33 (neobsazeno), 34 pro Bulharsko, 35 (neobsazeno), 36 pro Litvu, 37 pro Turecko, 38 (neobsazeno), 39 pro Ázerbájdžán, 40 pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonie, 41 (neobsazeno), 42 pro Evropské společenství (schválení typu udělují členské státy a užívají své příslušné symboly EHK), 43 pro Japonsko, 44 (neobsazeno), 45 pro Austrálii, 46 pro Ukrajinu, 47 pro Jižní Afriku, 48 pro Nový Zéland, 49 pro Kypr, 50 pro Maltu a 51 pro Korejskou republiku. Dalším zemím se přidělí po sobě následující čísla chronologicky v pořadí, v jakém ratifikují Dohodu o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel, nebo v pořadí, v jakém k uvedené dohodě přistoupí. Takto přidělená čísla sdělí generální tajemník Organizace spojených národů smluvním stranám dohody.

- 5.1.3 umístěny tak, že se jak za statických podmínek, tak i když jsou v činnosti, není možno se jich dotknout koulí o průměru 100 mm.
- 5.2 Vnější povrch vozidel nesmí vykazovat směrem ven jakékoli špičaté nebo ostré části nebo jakékoli výčnělky takového tvaru, rozměrů, směru nebo tvrdosti, které by mohly zvyšovat nebezpečí nebo vážnost poranění osoby, na kterou v případě srážky karoserie narazí nebo která se po karoserii smývá.
- 5.3 Vnější povrch vozidel nesmí vykazovat směrem ven jakékoliv části, které by mohly zachytit pěší, cyklisty nebo motocyklisty.
- 5.4 Žádná vyčnívající část vnějšího povrchu vozidla nesmí mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm. Tento požadavek se netýká částí vnějšího povrchu, které vyčnívají méně než 5 mm, avšak rohy takových částí směřující ven musí být ztupeny, kromě částí vyčnívajících méně než 1,5 mm.
- 5.5 Vyčnívající části vnějšího povrchu zhotovené z materiálu o tvrdosti nepřesahující 60 Shore A mohou mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm.

Měření tvrdosti se provede na součásti tak, jak je instalována na vozidle. Pokud není možno provést měření tvrdosti postupem Shore A, použijí se k posouzení srovnatelná měření.

- 5.6 Požadavky bodů 5.1 až 5.5 platí navíc ke zvláštním požadavkům následujícího bodu 6, není-li ve zvláštních požadavcích výslovně stanoveno jinak.

6. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY

6.1 Ozdoby

- 6.1.1 Přidané ozdoby, které vyčnívají více než 10 mm nad jejich podklad, se musí dát zatlačit, oddělit nebo ohnout silou 10 daN působící na jejich nejvíce vyčnívající bod v kterémkoli směru v rovině přibližně rovnoběžné s povrchem, na kterém jsou namontovány. Tato ustanovení neplatí pro ozdoby na mřížkách chladičů, na něž se vztahují pouze obecné požadavky uvedené v bodě 5. K působení silou 10 daN se použije na konci zploštělé beranidlo o průměru nejvýše 50 mm. Pokud to není možné, použije se rovnocenná metoda. Po zatlačení, oddělení nebo ohnutí ozdob nesmí zbývající výčnělky vyčnívat více než 10 mm. Tyto výčnělky musí v každém případě splňovat ustanovení bodu 5.2. Jestliže je ozdoba namontována na podklad, považuje se tento podklad za náležející k ozdobě, nikoli za nosný povrch.

- 6.1.2 Ochranných pásů nebo krytů na vnějším povrchu se netýkají požadavky uvedené v předchozím bodě 6.1.1; musí však být pevně uchyceny k vozidlu.

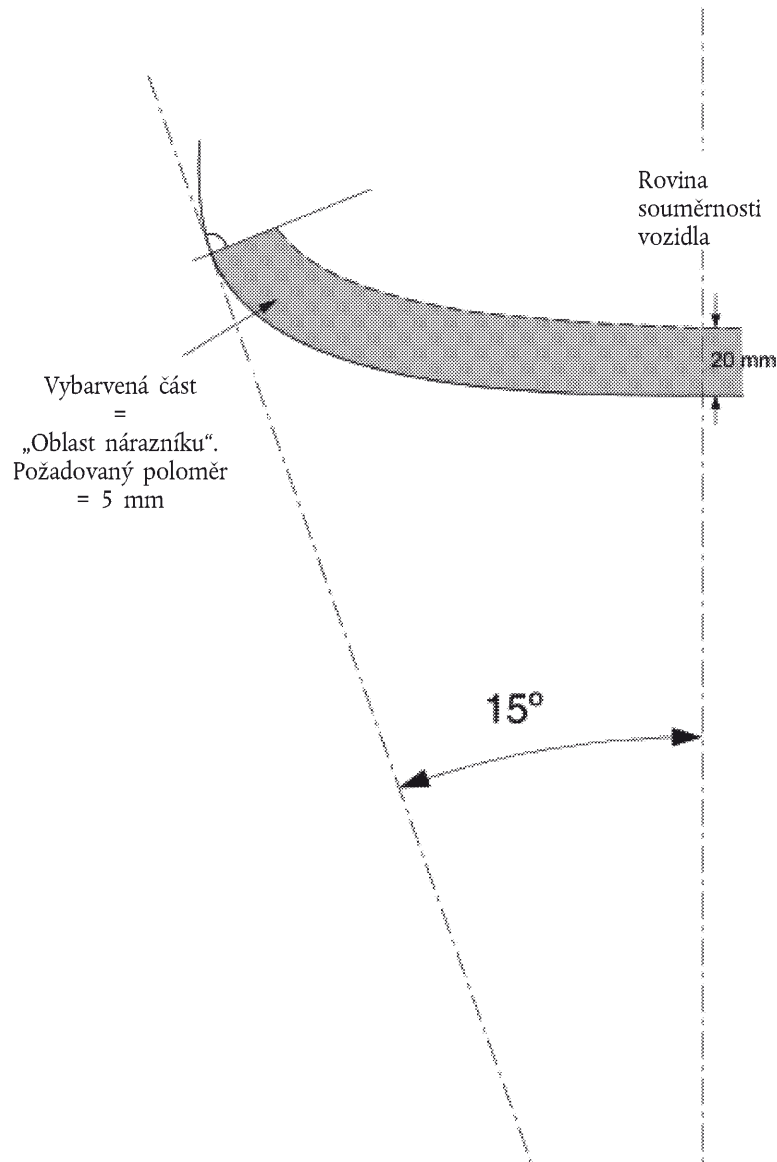
6.2 Světlomety

- 6.2.1 Vyčnívající štítky a obruby na světlometech jsou přípustné za předpokladu, že jejich vyčnívání, měřené od vnější průhledné plochy světlometu, nepřesahuje 30 mm a že jejich poloměr zaoblení je všude nejméně 2,5 mm. V případě světlometu namontovaného za přídatný průhledný povrch se výčnělek měří od nejvzdálenějšího průhledného povrchu. Výčnělky se určují metodou popsanou v bodě 3 přílohy 3 tohoto předpisu.

- 6.2.2 Zatažitelné světlometry musí splňovat požadavky předchozího bodu 6.2.1, a to v provozní i zatažené poloze.
- 6.2.3 Ustanovení bodu 6.2.1 se nevztahuje na světlometry, které jsou zapuštěné do karoserie nebo které jsou karoserií „překryty“, jestliže karoserie splňuje požadavky uvedené v bodě 6.9.1.
- 6.3 Mřížky a vstupní mezery
- 6.3.1 Požadavky uvedené v bodě 5.4 se nevztahují na mezery mezi pevnými nebo pohyblivými prvky, včetně těch, které tvoří část mřížek pro vstup nebo výstup vzduchu a mřížek chladiče, za předpokladu, že vzdálenost mezi sousedními prvky nepřekračuje 40 mm a za předpokladu, že mřížky a mezery jsou funkční. Pro mezery mezi 40 mm a 25 mm musí být poloměr zaoblení 1 mm nebo větší. Jestliže však vzdálenost mezi dvěma sousedními prvky je rovna 25 mm nebo menší, nesmí být poloměr zaoblení vnějších ploch prvků menší než 0,5 mm. Vzdálenost mezi dvěma sousedními prvky mřížek a mezerami se určuje metodou popsanou v bodě 4 přílohy 3 tohoto předpisu.
- 6.3.2 Spojení předních a bočních ploch každého prvku tvořícího mřížku nebo mezeru musí být ztupeno.
- 6.4 Stírače čelního skla
- 6.4.1 Uchycení stíračů čelního skla musí být takové, že hřídel stírače je opatřen ochranným pouzdem s poloměrem zaoblení splňujícím požadavky uvedené v bodě 5.4 a koncovou povrchovou plochou alespoň 150 mm². Okrouhlé kryty musí mít průmět vyčnívající plochy nejméně 150 mm², měřeno nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu. Tyto požadavky musí splňovat i stírače zadních skel a stírače světlometů.
- 6.4.2 Bod 5.4 se nevztahuje na stírátko stíračů nebo jakékoli nosné členy. Tyto prvky však musí být vyrobeny tak, aby neměly ostré hrany nebo špičaté nebo řezající části.
- 6.5 Nárazníky
- 6.5.1 Konce nárazníků musí být zahnuté dovnitř k vnějšímu povrchu za účelem minimalizace nebezpečí zachycení. Tento požadavek se považuje za splněný, je-li nárazník buď zapuštěn do vybrání nebo je součástí karoserie, nebo je konec nárazníku zahnut dovnitř tak, že se jej nelze dotknout koulí o průměru 100 mm a mezera mezi koncem nárazníku a přilehlými částmi karoserie nepřesahuje 20 mm.
- 6.5.2 Pokud je linie nárazníku odpovídající vnějšímu vertikálnímu obrysu vozidla na tuhém povrchu, musí mít tento povrch minimální poloměr zaoblení 5 mm ve všech bodech, které leží na linii obrysu ve vzdálenosti 20 mm dovnitř, a minimální poloměr zaoblení 2,5 mm ve všech ostatních případech. Toto ustanovení platí pro tu část, která leží do vzdálenosti 20 mm dovnitř od linie obrysu a nachází se mezi a před (nebo v případě zadních nárazníků za) body tečny s linií obrysu dvou vertikálních rovin, z nichž každá svírá s podélnou rovinou symetrie vozidla úhel 15° (viz obrázek 1).
- 6.5.3 Požadavek bodu 6.5.2 se nevztahuje na části na nárazníku nebo části nárazníku nebo na vložky nárazníku, které vyčnívají méně než 5 mm, zejména na kryty spojů a trysky ostřikovačů světlometů; hrany takových částí, které směřují ven, musí však být ztupeny, kromě částí, které vyčnívají méně než 1,5 mm.

- 6.6 Kliky, závěsy a tlačítka dveří, zavazadlových prostorů a vík; víčka a kryty plnicích hrdel palivových nádrží
- 6.6.1 Výčnělky nesmějí přesahovat 40 mm v případě klik dveří nebo zavazadlového prostoru a 30 mm v ostatních případech.

Obrázek 1

- 6.6.2 Jestliže se kliky bočních dveří otáčejí, když jsou v činnosti, musí splňovat jeden nebo druhý z následujících požadavků:
- 6.6.2.1 V případě klik, které se otáčejí rovnoběžně s rovinou dveří, musí otevřený konec klik směřovat dozadu. Konec takových klik musí být zahnut nazpět k rovině dveří a zabudován do ochranného prvku nebo do vybrání.
- 6.6.2.2 Kliky, které se otáčejí směrem ven kterýmkoli směrem jiným než rovnoběžným s rovinou dveří, musí být, jsou-li v uzavřené poloze, obklopeny ochranným prvkem nebo být zapuštěny do vybrání. Otevřený konec musí směřovat dozadu, nebo dolů.

Kličky, které nesplňují tuto poslední podmínku, mohou však být schváleny, jestliže:

- a) mají nezávislý vratný mechanismus;
- b) selže-li vratný mechanismus, nesmějí vyčnívat více než 15 mm;
- c) vyhovují v otevřené poloze ustanovením bodu 5.4
 - a
- d) jejich zakončení má plochu, měřenou nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu, nejméně 150 mm².

6.7 Kola, matice kol, víčka nábojů a disky kol

6.7.1 Těchto částí se netýkají ustanovení bodu 5.4.

6.7.2 Kola, matice kol, víčka nábojů a disky kol nesmějí mít jakékoli špičaté ani ostré výčnělky, které sahají za vnější rovinu ráfku kola. Křídlové matice nejsou přípustné.

6.7.3 Při jízdě vozidla v přímém směru nesmí kromě pneumatik žádná část kol ležící nad vodorovnou rovinou procházející jejich osou otáčení vyčnívat za svislý průmět vnějšího povrchu nebo vnější konstrukce na vodorovnou rovinu. Pokud však je to funkčními požadavky odůvodněno, mohou kryty kol, které kryjí matice kola a náboje, vyčnívat za svislý průmět vnějšího povrchu nebo konstrukce za podmínky, že poloměr zaoblení vyčnívající části není menší než 30 mm a že toto vyčnívání za svislý průmět vnějšího povrchu nebo konstrukce v žádném případě nepřesahuje 30 mm.

6.8 Hrany plechů

6.8.1 Hrany plechů, jako jsou hrany okapů a vedení posuvných dveří, jsou přípustné pouze za podmínky, že jejich okraje jsou zalemované nebo jsou opatřeny ochranným prvkem splňujícím požadavky tohoto předpisu, které se jej týkají.

Nechráněná hrana se považuje za přehnutou zpět, je-li přehnuta zpět přibližně o 180° nebo je přehnuta směrem ke karoserii takovým způsobem, že se jí nelze dotknout koulí o průměru 100 mm.

Požadavky bodu 5.4 se nevztahují na tyto hrany plechů: zadní hrana kapoty a přední hrana víka zadního zavazadlového prostoru.

6.9 Panely karoserie

6.9.1 Záhyby na panelech karoserie smějí mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm za předpokladu, že tento poloměr není menší než jedna desetina výšky „H“ výčnělku měřeného podle metody popsané v bodě 1 přílohy 3.

6.10 Boční deflektory vzduchu nebo deště

6.10.1 Boční deflektory musí mít poloměr zaoblení nejméně 1 mm na hranách, které mohou směřovat směrem ven.

- 6.11 Opěry pro zvedák a výfukové trubky
 - 6.11.1 Opěry pro zvedák a výfuková trubka (trubky) nesmějí vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry ležící svisle nad nimi. Odchylně od tohoto požadavku smí výfuková trubka vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry, pokud končí zaoblenými hranami, jejichž poloměr zaoblení je minimálně 2,5 mm.

- 6.12 Klapky vstupu a výstupu vzduchu
 - 6.12.1 Klapky vstupu a výstupu vzduchu musí splňovat požadavky bodů 5.2, 5.3 a 5.4 ve všech používaných polohách.

- 6.13 Střecha
 - 6.13.1 Posuvné střechy se zkoušejí pouze v zavřené poloze.

 - 6.13.2 Vozidla se sklápěcí střechou musí být zkoušena při sklopené a při vytažené poloze střechy.
 - 6.13.2.1 Při sklopené střeše se zkouška vnitřního prostoru vozidla neprovádí uvnitř myšlené plochy, kterou představuje střecha ve vytažené poloze.
 - 6.13.2.2 Jsou-li vzpěry sklápěcí střechy standardně opatřeny odnímatelným ochranným krytem, provádí se zkouška vozidla s tímto krytem.

- 6.14 Okna
 - 6.14.1 Okna, která se pohybují směrem ven od vnějšího povrchu vozidla, musí splňovat ve všech polohách užívání tyto požadavky:
 - 6.14.1.1 nechráněné hrany nesmějí směřovat dopředu;
 - 6.14.1.2 žádná část okna nesmí vyčnívat za vnější obrys vozidla.

- 6.15 Držáky registrační tabulky
 - 6.15.1 Nosné držáky, které dodává výrobce vozidla k registračním tabulkám, musí splňovat požadavky bodu 5.4 tohoto předpisu, jestliže je možno se jich dotknout koulí o průměru 100 mm, je-li registrační tabulka připevněna podle doporučení výrobce vozidla.

- 6.16 Nosiče zavazadel a nosiče lyží
 - 6.16.1 Nosiče zavazadel a nosiče lyží musí být upevněny na vozidle tak, aby byly alespoň v jednom směru nuceně blokovány a aby mohly přenášet vodorovné, podélné a příčné síly rovné nebo větší, než je svislá nosnost nosiče ve svislém směru udávaná jejich výrobcem. Při zkoušce nosiče zavazadel nebo nosiče lyží připevněného k vozidlu podle návodu výrobce nesmí působit zkušební zatížení pouze v jednom bodě.

 - 6.16.2 Plochy, kterých je možno se po instalaci nosiče dotknout koulí o průměru 165 mm, nesmějí mít části s poloměrem zaoblení menším než 2,5 mm, kromě použití ustanovení bodu 6.3.

- 6.16.3 Upevňovací prvky, jako jsou šrouby s hlavou, které jsou utahovány nebo povolovány bez nářadí, nesmějí vyčnívat o více než 40 mm nad plochy uvedené v bodě 6.16.2, přičemž vyčnívání se stanoví metodou předepsanou v bodě 2 přílohy 3, ale za použití koule o průměru 165 mm v případech, že se použije metoda předepsaná v bodě 2.2 uvedené přílohy.
- 6.17 Antény
- 6.17.1 Antény pro rádiový příjem nebo vysílání musí být k vozidlu upevněny takovým způsobem, že jejich nepřipevněný konec níže než 2 m od povrchu silnice v kterékoli používané poloze uvedené výrobcem antény, musí být uvnitř oblasti ohraničené svislými rovinami vzdálenými 10 cm směrem dovnitř od vnějšího obrysu vozidla definovaného v bodě 2.7.
- 6.17.2 Dále musí být antény upevněny k vozidlu tak a v případě nutnosti jejich nepřipevněné konce omezeny tak, že žádná jejich část nevyčnívá za vnější obrys vozidla definovaný v bodě 2.7.
- 6.17.3 Dříčky antén smějí mít poloměry zaoblení menší než 2,5 mm. Nepřipevněné konce antén však musí být opatřeny upevňovacími krytkami, jejichž poloměry zaoblení jsou nejméně 2,5 mm.
- 6.17.4 Základny antén nesmějí podle postupu v bodě 2 přílohy 3 vyčnívat o více než 40 mm.
- 6.17.4.1 V případech, kdy vzhledem k tomu, že anténa či její část nejsou ohebné, není možné určit, jakou má anténa základnu, je tento požadavek považovaný za splněný, pokud při působení vodorovnou silou nejvýše 50 daN ve směru dopředu a dozadu na nejvíce vyčnívající část antény použitím na konci zploštělého beranidla o průměru nejvýše 50 mm
- a) anténa se ohne směrem k podkladu a nevyčnívá více než 40 mm, nebo
- b) anténa se ulomí a zbývající část antény nevykazuje žádnou ostrou nebo nebezpečnou část, které se je možné dotknout koulí o průměru 100 mm, a nevyčnívá více než 40 mm.
- 6.17.4.2 Body 6.17.4 a 6.17.4.1 se nevztahují na antény umístěné za svislou příčnou rovinou jdoucí R-bodem řidiče, za podmínky, že anténa, včetně svého krytu, nevyčnívá více než 70 mm při měření postupem uvedeným v bodě 2 přílohy 3.
- Pokud je anténa umístěna za svislou příčnou rovinou, avšak vyčnívá o více než 70 mm, použije se bod 6.17.4.1, přičemž místo meze vyčnívání 40 mm se použije hodnota 70 mm.
- 6.18 Návody k montáži
- 6.18.1 Nosiče zavazadel, nosiče lyží a antény pro rádiový příjem a vysílání, pro které bylo uděleno schválení typu jako pro samostatné technické celky, nesmějí být nabízeny k prodeji, prodávány nebo kupovány, pokud u nich nejsou návody k montáži. Návody k montáži musí obsahovat dostatečné informace k umožnění montáže schválených částí na vozidlo způsobem, který vyhovuje příslušným ustanovením bodů 5 a 6. Zejména musí být uvedena místa pro použití teleskopických antén.

7. ZMĚNA TYPU VOZIDLA A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
- 7.1 Správní orgán, který udělil schválení typu vozidla, musí být informován o veškerých změnách typu vozidla. Uvedený orgán pak může:
 - 7.1.1 buď usoudit, že provedené změny pravděpodobně nemají znatelný nepříznivý vliv,
 - 7.1.2 nebo požádat technickou zkušebnu provádějící zkoušky o nový zkušební protokol.
- 7.2 Potvrzení schválení, s uvedením změn, nebo odmítnutí schválení se musí oznámit smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, postupem stanoveným v bodě 4.3.
- 7.3 Příslušný orgán, který vydává rozšíření schválení typu, musí každému takovému rozšíření přidělit pořadové číslo a musí o tom informovat ostatní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru uvedeného v příloze 1 tohoto předpisu.
8. SHODNOST VÝROBY
- 8.1 Vozidlo (samostatný technický celek) schválené podle tohoto předpisu musí být vyrobeno tak, aby bylo shodné se schváleným typem a splňovalo požadavky uvedené v bodech 5 a 6 výše.
- 8.2 Pro ověření, zda jsou splněny požadavky bodu 8.1, se provedou vhodné kontroly výroby.
- 8.3 Držitel schválení musí zejména:
 - 8.3.1 zajistit existenci postupů účinného řízení jakosti výrobků;
 - 8.3.2 mít přístup ke kontrolnímu vybavení, nezbytnému pro ověřování shodnosti každého schváleného typu;
 - 8.3.3 zajistit, aby údaje výsledků zkoušek byly zaznamenávány a aby příložené dokumenty byly dostupné po období, které je třeba stanovit po dohodě se správním orgánem;
 - 8.3.4 analyzovat výsledky každého druhu zkoušky tak, aby se ověřila a zajistila stabilita charakteristik výrobku v přípustných tolerancích průmyslové výroby;
 - 8.3.5 zajistit, aby pro každý typ výrobku byly prováděny nejméně zkoušky stanovené v příloze 3 tohoto předpisu;
 - 8.3.6 zajistit, aby se po každém odběru vzorků nebo zkušebních dílů, který vykáže neshodnost při daném druhu zkoušky, vyvolal nový odběr a nové zkoušení. Musí být podniknuty veškeré nezbytné kroky k obnovení shodnosti příslušné výroby.
- 8.4 Příslušný orgán, který udělil schválení typu, může kdykoliv ověřit metody řízení shodnosti používané v jednotlivých výrobních jednotkách.

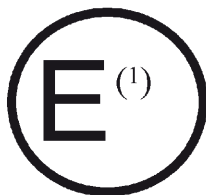
- 8.4.1 Při každé inspekci musí být inspektorovi předloženy zkušební knihy a záznamy o výrobě.
- 8.4.2 Inspektor může namátkově odebrat vzorky, které se odzkouší v laboratoři výrobce. Minimální počet vzorků lze určit v souladu s výsledky vlastního ověřování prováděného výrobcem.
- 8.4.3 Pokud se úroveň jakosti jeví jako neuspokojivá nebo pokud se zdá být potřebné ověřit platnost zkoušek prováděných podle bodu 8.4.2, inspektor odebere vzorky, které se odešlou do technické zkušebny, jež provedla zkoušky pro schválení typu.
- 8.4.4 Příslušný orgán může provést jakoukoli zkoušku předepsanou v tomto předpise.
- 8.4.5 Obvyklá četnost inspekcí z pověření příslušného orgánu je jedna inspekce za dva roky. V případě, že jsou zjištěny nevyhovující výsledky v průběhu jedné z těchto inspekcí, příslušný orgán zajistí, aby byly podniknuty veškeré nezbytné kroky pro co nejrychlejší obnovení shodnosti výroby.
9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 9.1 Schválení udělené, pokud jde o typ vozidla, v souladu s tímto předpisem lze odejmout v případě, že nejsou dodržovány požadavky podle bodu 8.1 výše.
- 9.2 Jestliže některá smluvní strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, neprodleně o tom informuje ostatní strany dohody, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru uvedeného v příloze 1 tohoto předpisu.
10. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení úplně ukončí výrobu typu schváleného v souladu s tímto předpisem, musí o tom informovat orgán, který schválení typu udělil. Po obdržení příslušného sdělení uvedený orgán o tom informuje ostatní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru uvedeného v příloze 1 tohoto předpisu.
11. NÁZVY A ADRESY SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ A TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN PROVÁDĚJÍCÍCH SCHVALOVACÍ ZKOUŠKY
- Smluvní strany dohody, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek, jakož i názvy a adresy správních orgánů, které schválení udělují a jimž se zasílají formuláře potvrzující udělení nebo odmítnutí nebo rozšíření nebo odnětí schválení vydané v jiných zemích.
12. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ
- 12.1 Počínaje úředním datem vstupu série změn 02 v platnost žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítne udělit schválení EHK podle tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 12.2 Po uplynutí 24 měsíců od vstupu série změn 02 v platnost udělí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení EHK pouze pokud typ vozidla, který se má schválit, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 02.

- 12.3 Po uplynutí 36 měsíců od vstupu série změn 02 v platnost přestanou platit stávající schválení podle tohoto předpisu, s výjimkou těch typů vozidel, které splňují požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 12.4 Počínaje úředním datem vstupu série změn 03 v platnost žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítne udělit schválení podle tohoto předpisu ve znění série změn 03.
- 12.5 Po uplynutí 24 měsíců od vstupu série změn 03 v platnost udělí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení pouze tehdy, pokud typ vozidla, který se má schválit, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 03.
- 12.6 Do doby 48 měsíců po datu vstupu v platnost série změn 03 vydaných k tomuto předpisu žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítne udělit vnitrostátní schválení typu vozidla schváleného podle předcházející série změn vydaných k tomuto předpisu.
- 12.7 Od doby 48 měsíců po datu vstupu v platnost série změn 03 vydaných k tomuto předpisu mohou smluvní strany, které uplatňují tento předpis, odmítnout první vnitrostátní registraci (první uvedení do provozu) vozidla, které nesplňuje požadavky série změn 03 vydaných k tomuto předpisu.
-

PŘÍLOHA 1

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: Název správního orgánu:

.....

.....

.....

o ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ODMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků podle předpisu č. 26

Schválení č. Rozšíření č.

1. Obchodní název nebo značka motorového vozidla
2. Typ vozidla
3. Název a adresa výrobce
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce
5. Datum předložení vozidla ke schválení typu
6. Technická zkušebna provádějící zkoušky pro schválení typu
7. Datum protokolu vydaného uvedenou zkušebnou
8. Číslo protokolu vydaného uvedenou zkušebnou
9. Schválení uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato ⁽²⁾
10. Případně důvod (důvody) rozšíření schválení
11. Umístění značky schválení typu na vozidle
12. Místo
13. Datum
14. Podpis
15. K tomuto sdělení je přiložen soupis dokumentů, které byly uloženy u správního orgánu, jenž udělil schválení typu, a které jsou dostupné na vyžádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/odmítla/odňala (viz ustanovení o schválení v tomto předpise).

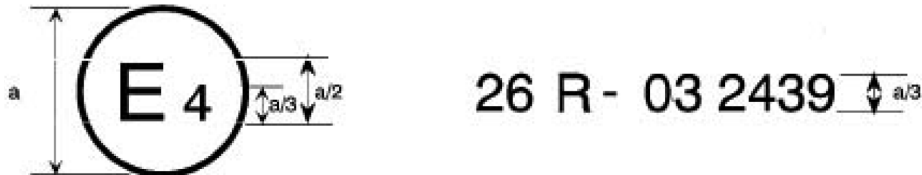
⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ TYPU

VZOR A

(Viz body 4.1.4 a 4.2.4 tohoto předpisu)

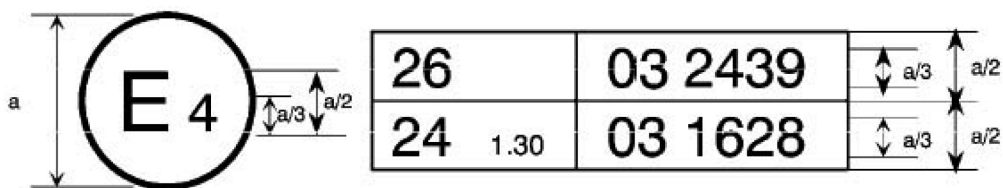

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení typu umístěná na vozidle udává, že tento typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) v souladu s předpisem č. 26 pod číslem schválení 032439. První dvě číslice čísla schválení udávají, že v době schvalování zahrnoval předpis č. 26 sérii změn 03.

VZOR B

(Viz odstavec 4.1.5 tohoto předpisu)

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení typu umístěná na vozidle udává, že tento typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) v souladu s předpisem č. 26 a předpisem č. 24⁽¹⁾. První dvě číslice čísla schválení udávají, že k datům, kdy byla příslušná schválení udělena, předpis č. 26 zahrnoval sérii změn 03 a předpis č. 24 již zahrnoval sérii změn 03.

⁽¹⁾ Číslo druhého předpisu je uvedeno pouze jako příklad; upravený koeficient absorpce činí 1,30 m-1.

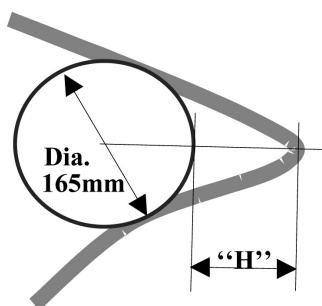
PŘÍLOHA 3

Metody stanovení rozměrů výčnělků a mezer

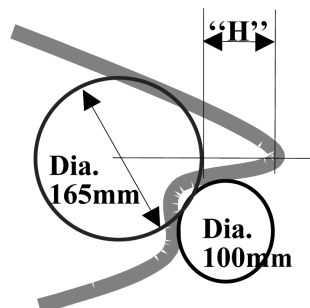
1. METODA STANOVENÍ VÝŠKY VÝČNĚLKU ZÁHYBŮ V PANELECH KAROSERIE

- 1.1 Výška „H“ výčnělku se určí graficky ve vztahu k obvodu kružnice o průměru 165 mm, která se vnitřně dotýká obrysu vnějšího povrchu v řezu části, která je vyšetřována.
- 1.2 „H“ je maximální vzdálenost, měřená na přímce jdoucí středem kružnice o průměru 165 mm, mezi obvodem této kružnice a vnějším obrysem výčnělku (viz obrázek 1).
- 1.3 V případě, že se kružnice o průměru 100 mm zvnějšku nedotýká části vnějšího obrysu vnějšího povrchu v uvažovaném řezu, se obrys povrchu v této oblasti považuje za obrys tvořený kružnicí o průměru 100 mm mezi jejími body dotyku s vnějším obrysem (viz obrázek 2).
- 1.4 Výrobce předloží výkresy potřebných řezů vnějším povrchem, aby bylo možné výše uvedeným způsobem změřit výšky výčnělků.

Obrázek 1

Obrázek 2

2. METODA STANOVENÍ ROZMĚRU VÝČNĚLKU KOMPONENTU NAMONTOVANÉHO NA VNĚJŠÍM POVRCHU

- 2.1 Rozměr výčnělku komponentu, který je namontován na vypuklém povrchu, je možno stanovit buď přímo, nebo ověřením podle výkresu vhodného řezu tímto komponentem v namontovaném stavu.
- 2.2 Jestliže nemůže být jednoduchým měřením stanoven rozměr výčnělku komponentu namontovaného na povrchu jiném než vypuklém, stanoví se tento rozměr z maximální změny vzdálenosti středu koule o průměru 100 mm od jmenovité čáry panelu, pohybuje-li se koule nad ní a tohoto komponentu se trvale dotýká. Příklad tohoto postupu je na obrázku 3.

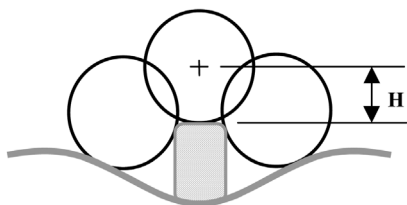
3. METODA STANOVENÍ VÝČNĚLKU ŠTÍTKŮ A RÁMEČKŮ SVĚTLOMETŮ

- 3.1 Vyčnívání nad vnějším povrchem světlometu se měří vodorovně od bodu styku koule o průměru 100 mm, jak ukazuje obrázek 4.

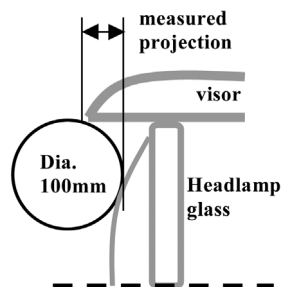
4. METODA STANOVENÍ ROZMĚRU MEZERY NEBO PROSTORU MEZI PRVKY MŘÍŽKY

- 4.1 Rozměr mezery nebo prostoru mezi prvky mřížky se stanoví ze vzdálenosti mezi dvěma rovinami procházejícími body styku koule a kolmé k čáře spojující tyto body styku. Příklady užití tohoto postupu jsou na obrázcích 5 a 6.

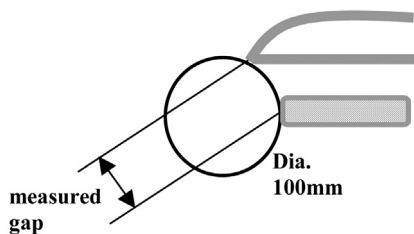
Obrázek 3

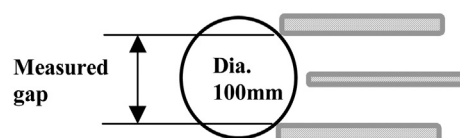
Obrázek 4

Obrázek 5

Obrázek 6

Legenda

Dia. = průměr

measured projection = měřený výčnělek

visor = štítek

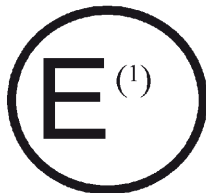
Headlamp glass = sklo světlometu

measured gap = měřená mezera

PŘÍLOHA 4

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: Název správního orgánu:

.....

.....

.....

- o ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ODMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu samostatného technického celku nosičů zavazadel, nosičů lyží a antén pro rádiový příjem a vysílání ⁽²⁾

Schválení č. Rozšíření č.

1. Obchodní název nebo značka:
2. Typ:
3. Název a adresa výrobce:
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce:
5. Vlastnosti samostatného technického celku:
6. Případná omezení užití a podmínky pro montáž:
7. Vzorek požadovaný pro udělení schválení samostatného technického celku předán dne:
8. Technická zkušebna provádějící zkoušku pro schválení typu:
9. Datum protokolu vydaného uvedenou zkušebnou:
10. Číslo protokolu vydaného uvedenou zkušebnou:
11. Schválení typu samostatného technického celku nosiče (nosičů) zavazadel, nosiče (nosičů) lyží, antény (antén) pro rádiový příjem a vysílání ⁽²⁾ uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato ⁽²⁾
12. Místo:
13. Datum:
14. Podpis:
15. K tomuto sdělení je přiložen soupis dokumentů, které byly uloženy u správního orgánu, jenž udělil schválení typu, a které jsou dostupné na vyžádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/odmítla/odňala (viz ustanovení o schválení v tomto předpise).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS